

SEMINĀRS

**Ko biedrībām atnesīs
nodokļu reforma
2018.gadā?**

IIN, VSAOI, DL

Aktualitātes un jaunumi.

Lektore: Jadviga Neilande

2018

Saturs

1. Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”:

- minimālā alga;
- diferencētais neapliekamais minimums;
- atvieglojumi;
- attaisnotie izdevumi un to ierobežojumi;
- progresīvā iedzīvotāju ienākuma nodokļa likme;
- darbinieku ēdināšana;
- darba devēju stipendijas;
- brīvprātīgais darbs;
- dāvanas;
- balvas;
- konkursi un sacencības;
- kompensācijas;
- darba devēja auto;
- avansa norēķini;
- apdrošināšana;
- prēmijas;
- pabalsti;
- piemaksas;
- pārskati;
- citi grozījumi.

2. Grozījumi likumā "Par valsts sociālo apdrošināšanu":

- VSAOI par autoratlīdzībām;
- palielinātas likmes darba devējam un darba ņēmējam;
- ziņas par darba ņēmējiem;
- ziņojumi;

3. Grozījumi Darba likumā:

- jauna kārtība stundas likmes aprēķinšanā;
- virsstundu aizstāšana;
- pārtraukuma ieskaitīšana darba laikā;
- papildatvaļinājuma obligāta izmantošana.

iedzīvotāju ienākuma nodoklis

Grozījumi likumā "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli"

Grozījumi likumā "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli"

Ministru kabineta noteikumi Nr. 675

Rīgā 2017. gada 14. novembrī (prot. Nr. 57 10. §)

Grozījumi Ministru kabineta 2010. gada 21. septembra noteikumos Nr. 899 "Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas kārtība"

Ministru kabineta noteikumi Nr. 676

Rīgā 2017. gada 14. novembrī (prot. Nr. 57 11. §)

Noteikumi par neapliekamā minimuma un nodokļa atvieglojuma apmēru iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanai

3. pants. Ar nodokli apliekamais objekts

2. Iekšzemes nodokļa maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) apliekamais ienākums, ja šā panta 2.⁴ daļā nav noteikts citādi, ir viņa gada (mēneša) ienākums, izņemot šā likuma [9.pantā](#) minētos neapliekamos ienākumus, no kura tiek atskaitīti:

- 1) šā likuma [10.pantā](#) noteiktie attaisnotie izdevumi;
- 2) maksātāja gada diferencētais neapliekamais minimums (Valsts ieņēmumu dienesta prognozētais mēneša neapliekamais minimums);
- 3) šā likuma [13.pantā](#) noteiktie atvieglojumi.

2.⁴ Ja iekšzemes nodokļa maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja - mēneša) ienākums, izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus, pārsniedz 20 004 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī), gada (mēneša) apliekamo ienākumu nosaka šādi:

1) no maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja - mēneša) ienākuma līdz 20 004 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī) atskaita šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā noteiktos atskaitījumus;

2) no maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja - mēneša) ienākuma, kas pārsniedz 20 004 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī), šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā noteiktos atskaitījumus atskaita tikai tad, ja ar maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja - mēneša) ienākumiem līdz 20 004 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī) nepietiek, lai segtu minētos atskaitījumus.

8. pants. Gada apliekamā ienākuma avoti

3. Pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā nodoklis, tiek pieskaitīti:

2.¹² Ja maksātājs gūst algota darba ienākumus un darba līgumā noteiktā darba alga nav mazāka par valstī noteikto minimālo mēneša darba algu, un maksātājam ar darba devēju ir noslēgts līgums, uz kura pamata tiek izmaksāta autoratlīdzība, uz maksātāju nav tieši attiecināma šā panta 2.² daļa.

Šaubu gadījumā, lai noteiktu, vai maksātājam izmaksātā autoratlīdzība pēc ekonomiskās būtības ir algota darba ienākums un autors ir radījis darbu, pildot darba pienākumus, vērtē noslēgto līgumu nosacījumus, īpaši autora mantisko tiesību nosacījumus, tai skaitā to, kam pieder tiesības uz intelektuālo īpašumu tā radīšanas laikā. Šā panta 2.² daļā minētās pazīmes izmanto tikai kā papildu kritērijus darījuma ekonomiskās būtības vērtēšanai.

5. No maksātāja ienākumiem, par kuriem maksā algas nodokli, izslēdz Latvijas Republikā vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī, vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstī reģistrētos privātajos pensiju fondos atbilstoši licencētiem pensiju plāniem un Latvijas Republikā vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī, vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstī reģistrētā apdrošināšanas sabiedrībā iemaksātās dzīvības apdrošināšanas (ar līdzekļu uzkrāšanu) prēmiju summas, kuras kopā nepārsniedz 10 procentus no maksātājam aprēķinātās bruto darba samaksas taksācijas gadā, un iemaksātās dzīvības (bez līdzekļu uzkrāšanas), veselības vai nelaimes gadījumu apdrošināšanas prēmiju summas, kas nepārsniedz 10 procentus no maksātājam aprēķinātās bruto darba samaksas taksācijas gadā, bet ne vairāk kā 426,86 euro gadā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

1) darbības termiņš dzīvības apdrošināšanas līgumam (ar līdzekļu uzkrāšanu) nav īsāks par 10 gadiem;

2) darbības termiņš dzīvības, veselības un nelaimes gadījumu apdrošināšanas līgumam (bez līdzekļu uzkrāšanas) nav īsāks par vienu gadu;

3) dzīvības, veselības un nelaimes gadījumu apdrošināšanas līguma noteikumi paredz, ka apdrošināšanas atlīdzību par apdrošināšanas gadījumu izmaksā apdrošinātajai personai (vai tās labuma guvējam), citas summas, kas saistītas ar līguma darbību vai tā pārtraukšanu, izmaksā darba devējam (apdrošinājuma ņēmējam), un neparedz aizdevumu izsniegšanu apdrošinātajām personām;

9. pants. Ar nodokli neapliekamo ienākumu veidi

1. Gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti šādi ienākumu veidi:

14) darbinieka vai viņa radnieku (tuvinieku) nāves gadījumā darba devēja piešķirtais bērnu pabalsts, kura vērtība nepārsniedz 250

32¹) darba devēja
dāvana, kas taksācijas
gada laikā nepārsniedz
15 *euro*;

10. pants. Attaisnotie izdevumi

1. Pirms ienākuma aplikšanas ar nodokli no gada aplikamo ienākumu apjoma tiek atskaitīti šādi maksātāja izdevumi:

1) nomaksātā sociālā nodokļa summa un valsts sociālās apdrošināšanas maksājumi vai pēc būtības līdzīgi citu Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu normatīvajos aktos noteiktie maksājumi;

55. Par fiziskās personas attaisnotajiem izdevumiem saskaņā ar likuma [10.panta](#) pirmās daļas 1.punktu ir atzīstamas valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas saskaņā ar likumu "[Par valsts sociālo apdrošināšanu](#)" vai analogiski citu Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu normatīvajos aktos noteikti maksājumi.

1¹) solidaritātes nodoklis;

2) izdevumi par maksātāja un viņa ģimenes locekļu (gan tādu, kuru rezidences valsts ir Latvijas Republika, gan tādu, kuru rezidences valsts ir cita Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts) kvalifikācijas paaugstināšanu, specialitātes iegūšanu, izglītības iegūšanu, tai skaitā interešu izglītības programmu apgūšanu bērniem, par medicīnas un ārstniecisko pakalpojumu izmantošanu un veselības apdrošināšanas prēmiju maksājumiem apdrošināšanas sabiedrībām, kas izveidotas un darbojas saskaņā ar [Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumu](#).

Minēto izdevumu sastāvu un piemērošanas kārtību nosaka Ministru kabinets;

Ministru kabineta noteikumi Nr.899

Rīgā 2010.gada 21.septembrī (prot. Nr.48 37.§)

Likuma "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)" normu piemērošanas kārtība

56. Piemērojot likuma [10.panta](#) pirmās daļas 2.punktu, par fiziskās personas ģimenes locekļiem uzskatāmas personas, par kurām tai ir tiesības saņemt nodokļa atvieglojumus saskaņā ar likuma [13.pantu](#), kā arī tās vecāki, vecvecāki, laulātais, bērni un mazbērni neatkarīgi no tā, vai viņi ir maksātāja apgādībā.

Fiziskās personas tiesības uz attaisnoto izdevumu atskaitīšanu no apliekamā ienākuma nav atkarīgas no tā, vai fiziskā persona kalendāra gadā ir izmantojusi nodokļa atvieglojumus par likuma [13.pantā](#) minētajām personām.

Ministru kabineta noteikumi Nr. 654
Rīgā 2017. gada 7. novembrī (prot. Nr. 55 8. §)
Grozījumi Ministru kabineta 2001. gada 31. jūlija
noteikumos Nr. 336 "Noteikumi par attaisnotajiem
izdevumiem par izglītību un ārstnieciskajiem
pakalpojumiem"

1. Noteikumi nosaka fiziskās personas – iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja (turpmāk – maksātājs) attaisnotajos izdevumos ietveramo izdevumu sastāvu un piemērošanas kārtību. Attaisnotajos izdevumos ietveramie izdevumi par izglītības un ārstniecisko pakalpojumu izmantošanu ir šādi:

1.1. izglītības izdevumi:

1.1.1. par augstākās izglītības un visu pakāpju profesionālās izglītības iegūšanu, kā arī par specialitātes (profesijas, amata, aroda) iegūšanu valsts akreditētās Latvijas izglītības iestādēs, Eiropas Savienības dalībvalstu un Eiropas Ekonomikas zonas valstu mācību iestādēs vai valsts akreditētās izglītības programmas apgūšanu;

1.1.2. par apmācību darbā, profesijā, amatā vai arodā nepieciešamo iemaņu iegūšanai un uzlabošanai;

1.1.3. par profesionālās sagatavotības līmeņa paaugstināšanu (izdevumi par jebkurām mācībām, kas paplašina fiziskās personas profesionālās zināšanas);

1.1.4. par interešu izglītības programmu ([Izglītības likuma](#) izpratnē) apgūšanu bērniem līdz 18 gadu vecumam;

1.2. izdevumi par medicīnas un ārstniecisko pakalpojumu izmantošanu (tai skaitā izdevumi par olšūnu punkciju (folikulu iegūšanu, izmantojot punkciju), zobārstniecības pakalpojumiem (ieskaitot zobu protezēšanu), endoprotēžu un citu veidu ar cilvēka organismu savienotu protēžu izgatavošanu un iegādi, ja par to nav samaksāts no Nacionālā veselības dienesta vai citu personu līdzekļiem) un veselības apdrošināšanas prēmijas maksājumi saskaņā ar veselības apdrošināšanas līgumu (bez līdzekļu uzkrāšanas) ar apdrošināšanas sabiedrībām, kas izveidotas un darbojas atbilstoši [Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas likumam](#) (turpmāk – ārstnieciskie izdevumi).

2. Katras personas izdevumus par likuma "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)" [10.panta](#) pirmās daļas 2.punktā minētajiem pakalpojumiem drīkst atskaitīt no apliekamā ienākuma tikai vienreiz, nepārsniedzot likuma "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)" [10.](#) panta 1.³ daļā noteikto apmēru.

Ja attaisnotie izdevumi par maksātāja ģimenes locekļiem kopumā pēc citu likumā maksātājam paredzēto summu atskaitīšanas pārsniedz atlikušo maksātāja apliekamā ienākuma apmēru, attiecīgā ģimenes locekļa attaisnoto izdevumu summu var sadalīt starp maksātāju un citu personu, kurai saskaņā ar likuma "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)" [13.pantu](#) arī ir tiesības uz attaisnotajiem izdevumiem par šo ģimenes locekli vai kurai šis ģimenes loceklis ir viens no vecvecākiem vai vecākiem.

4. Ja izglītības un ārstniecisko izdevumu kopsumma taksācijas gadā maksātājam vai viņa ģimenes loceklim pārsniedz likuma "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)" [10.](#) panta 1.³ daļā katrai personai noteikto summu, maksātājs izdevumu pārsnieguma daļu ir tiesīgs attiecināt uz nākamo triju taksācijas gadu apliekamo ienākumu hronoloģiskā secībā.

Izglītības un ārstniecisko izdevumu kopējā apmēra pārsnieguma summu, kas izveidojusies taksācijas gadā, maksātājs atskaita no sava apliekamā ienākuma katrā no nākamajiem trim pēctaksācijas gadiem pēc taksācijas gada attaisnoto izdevumu atskaitīšanas.

Katrā nākamajā taksācijas gadā atskaitāmais kopējais attaisnoto izdevumu apmērs nedrīkst pārsniegt likuma "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)" [10.](#) panta 1.³ daļā noteikto apmēru.

5. Šo noteikumu izpratnē izglītības izdevumi neietver to mācību maksas daļu, kas paredzēta transporta izdevumiem uz mācību vietu un atpakaļ, mājokļa īrei un tajā izmantotajiem komunālajiem pakalpojumiem, kā arī ēdināšanas izdevumiem mācību laikā.

6. Izdevumi augstākās izglītības un visu pakāpju profesionālās izglītības iegūšanai ietver arī izdevumus mācībām sagatavošanas nodaļās, izdevumus par sagatavošanas kursiem augstskolā, noteikto gada maksu izglītības vai mācību iestādē, maksu par pirmreizējiem un atkārtotiem eksāmeniem, maksu par pieteikšanos studijām.

6.¹ Fiziskā persona, kura izglītības izdevumu segšanai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā no valsts budžeta vai kredītiestādes ir saņēmusi studiju kredītu, iekļauj visu saņemtā kredīta apmēru attaisnotajos izdevumos par izglītības pakalpojumu izmantošanu tajā taksācijas gadā, kurā tā saņemto studiju kredītu ir sākusi atmaksāt.

6.2 Fiziskā persona ģimenes locekļa saņemto studiju kredītu, kuru tā atmaksā ģimenes locekļa vietā, iekļauj attaisnotajos izdevumos par izglītības pakalpojumu izmantošanu tajā taksācijas gadā, kurā tā ir uzsākusi ģimenes locekļa saņemtā studiju kredīta summas atmaksāšanu.

7. Attaisnotajos ārstnieciskajos izdevumos ir atļauts ieskaitīt taksācijas gada izdevumus par tiem veselības aprūpes pakalpojumiem, ar kuriem saistītos izdevumus atbilstoši normatīvajiem aktiem nesedz Nacionālais veselības dienests (izņemot redzes asumu korigējošu optikas izstrādājumu iegādes izdevumus), kā arī:

7.1. veiktās pacienta iemaksas;

7.2. visus ar ārstēšanos rehabilitācijas iestādēs saistītos izdevumus;

8. Šo noteikumu [7.punktā](#) minētajos attaisnotajos ārstnieciskajos izdevumos neietver izdevumus par ārstniecības līdzekļu (ārstniecisko preparātu, zāļu un vitamīnu), medicīnas ierīču un preču iegādi, izņemot veselības aprūpes pakalpojuma sniegšanai izmantoto ārstniecības līdzekļu, medicīnas ierīču un preču iegādes izdevumus, par ko nemaksā no Nacionālā veselības dienesta līdzekļiem.

9. Noteikumi attiecināmi uz apliekamā ienākuma aprēķināšanu, sākot ar 2001.gadu.

9.¹ Noteikumu 3.¹, 6.¹ un [6.2 punkts](#) un grozījumi 1.2.apakšpunktā attiecībā uz veselības apdrošināšanas līguma slēdzējiem, kā arī grozījumi 4.punktā attiecībā uz secību, kādā taksācijas gadā no apliekamā ienākuma tiek atskaitīti taksācijas gada un pirmstaksācijas gadu attaisnotie izdevumi, piemērojami 2002.gada un turpmāko gadu apliekamā ienākuma noteikšanai.

9.² Ja izglītības un ārstniecisko izdevumu (izņemot izdevumus par operācijām, kas ir plānveida veselības aprūpes pakalpojumi, olšūnu punkciju (folikulu iegūšanu, izmantojot punkciju), zobārstniecības pakalpojumiem (ieskaitot zobu protezēšanu), endoprotēžu un citu veidu ar cilvēka organismu savienotu protēžu izgatavošanu un iegādi) kopsumma, kas izveidojusies 2013., 2014., 2015., 2016. vai 2017. taksācijas gadā, maksātājam vai viņa ģimenes loceklim pārsniedza 215 euro, maksātājs izdevumu pārsnieguma daļu ir tiesīgs attiecināt uz nākamo piecu taksācijas gadu apliekamo ienākumu hronoloģiskā secībā.

Izglītības un ārstniecisko izdevumu kopējā apmēra pārsnieguma summu, kas izveidojusies 2013., 2014., 2015., 2016. vai 2017. taksācijas gadā, maksātājs atskaita no sava apliekamā ienākuma katrā no nākamajiem pieciem pēctaksācijas gadiem pēc taksācijas gada attaisnoto izdevumu atskaitīšanas.

Katrā nākamajā taksācijas gadā atskaitāmais kopējais attaisnoto izdevumu apmērs, ieskaitot attaisnotos izdevumus, kas izveidojušies 2013., 2014., 2015., 2016. vai 2017. taksācijas gadā, nedrīkst pārsniegt likuma "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)" [10.](#) panta 1.³ daļā noteikto apmēru.

10. pants. Attaisnotie izdevumi

1. Pirms ienākuma aplikšanas ar nodokli no gada aplikamo ienākumu apjoma tiek atskaitīti šādi maksātāja izdevumi:

3) summa, kas ziedojuma vai dāvinājuma veidā nodota budžeta iestādei vai Latvijas Republikā reģistrētai biedrībai, nodibinājumam, reliģiskai organizācijai vai to iestādei, kurai piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss, vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā, reģistrētai nevalstiskai organizācijai, kura darbojas Latvijas sabiedriskā labuma organizācijas nosacījumiem pielīdzināmā statusā saskaņā ar attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts normatīvajiem aktiem;

10. pants. Attaisnotie izdevumi

1. Pirms ienākuma aplikšanas ar nodokli no gada aplikamo ienākumu apjoma tiek atskaitīti šādi maksātāja izdevumi:

4) zinātnes, literatūras un mākslas darbu, atklājumu, izgudrojumu un rūpniecisko paraugu autoru un izpildītāju izdevumi, kuri saistīti ar šo darbu radīšanu, izdošanu, izpildīšanu vai citādu izmantošanu un par kuriem autori un izpildītāji saņem autoratlīdzību (honorāru). Minēto izdevumu veidus, apmēru un piemērošanas kārtību nosaka Ministru kabinets;

Ministru kabineta noteikumi Nr.899

Rīgā 2010.gada 21.septembrī (prot. Nr.48 37.§)

Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas kārtība

57. Nodokļa maksātājam ir tiesības no autoratlīdzības (honorāra) summas atskaitīt likuma 10. panta pirmās daļas 4. punktā minētos zinātnes, literatūras un mākslas darbu, atklājumu, izgudrojumu un rūpniecisko paraugu autoru izdevumus, kuri saistīti ar šo darbu radīšanu, izdošanu, izpildīšanu vai citādu izmantošanu, šādā apmērā:

57.1. 50 % apmērā no autoratlīdzības (honorāra) summas:

57.1.1. par dramatiskiem un muzikāli dramatiskiem darbiem un to izpildījumiem;

57.1.2. par horeogrāfiskiem darbiem, pantomīmām un to izpildījumiem;

57.1.3. par muzikāliem darbiem ar tekstu vai bez tā un to izpildījumiem;

57.1.4. par audiovizuāliem darbiem;

57.1.5. par zīmējumiem, glezniecības, tēlniecības un grafikas darbiem un citiem mākslas darbiem;

57.1.6. par lietišķās mākslas darbiem, dekorācijām un scenogrāfijas darbiem;

57.1.7. par dizaina darbiem;

57.1.8. par fotogrāfiskiem darbiem un darbiem, kas izpildīti fotogrāfijai līdzīgā veidā;

57.1.9. par celtņu, būvju un arhitektūras darbu skicēm, metiem, projektiem un celtņu un būvju risinājumiem, citiem arhitektūras darinājumiem, pilsētbūvniecības darbiem un dārzu un parku projektiem un risinājumiem, kā arī pilnīgi vai daļēji uzceltām būvēm un īstenotiem pilsētbūvniecības vai ainavu objektiem;

57.1.10. par ģeogrāfiskām kartēm, plāniem, skicēm un plastiskiem darbiem, kas attiecas uz ģeogrāfiju, topogrāfiju un citām zinātnēm;

57.1.11. par apdarēm, muzikāliem aranžējumiem, ekranizācijām un tamlīdzīgiem darbiem;

57.1.12. par atklājumiem, izgudrojumiem un rūpnieciskajiem paraugiem;

57.1.13. par dizaina projektiem;

57.2. 25 % apmērā no autoratlīdzības (honorāra) summas:

57.2.1. par literāriem darbiem (grāmatas, brošūras, runas, datorprogrammas, lekcijas, aicinājumi, ziņojumi, sprediķi un citi līdzīga veida darbi) un to izpildījumiem, tai skaitā par darbiem, kas radīti, izdoti, izpildīti vai citādi izmantoti presē un citos plašsaziņas līdzekļos;

57.2.2. par scenārijiem un audiovizuālu darbu literāriem projektiem;

57.2.3. par tulkojumiem, pārstrādātiem darbiem, anotācijām, referātiem, kopsavilkumiem, apskatiem, dramatisējumiem, darbu krājumiem (enciklopēdijas, antoloģijas, atlanti un tamlīdzīgi darbu krājumi) un datubāzēm.

58. Piemērojot likuma [10.panta](#) pirmās daļas 4.punktu, ienākuma izmaksātājs taksācijas gada laikā, aprēķinot no fiziskajai personai izmaksājamās autoratlīdzības (honorāra) summas izmaksas brīdī ieturamo nodokli, ņem vērā ar šā ienākuma gūšanu saistītos izdevumus šo noteikumu [57.punktā](#) minētajā apmērā.

59. Piemērojot likuma [10.panta](#) pirmās daļas 4.punktu, fiziskā persona, kurai no izmaksātās autoratlīdzības (honorāra) summas taksācijas gada laikā nodoklis aprēķināts un ieturēts atbilstoši šo noteikumu [58.punktam](#), var iesniegt gada ienākumu deklarāciju, ja tās faktiskie ar zinātnes, literatūras un mākslas darbu, atklājumu, izgudrojumu un rūpniecisko paraugu radīšanu, izdošanu, izpildīšanu vai citādu izmantošanu saistītie izdevumi, kas apliecināti ar attaisnojuma dokumentiem, pārsniedz šo noteikumu [57.punktā](#) minētās izdevumu normas. Ja persona nevar uzrādīt izdevumus apliecinošus dokumentus, taksācijas gada apliekamā ienākuma aprēķinā izdevumus ņem vērā šo noteikumu [57.punktā](#) minētajā apmērā.

60. Šo noteikumu [57.](#), [58.](#) un [59.punktu](#) piemēro, ja zinātnes, literatūras vai mākslas darbs, atklājums, izgudrojums vai rūpnieciskais paraugs, par kuru saņemta autoratlīdzība (honorārs), nav radīts, izdots, izpildīts vai citādi izmantots darba attiecību ietvaros, kas izriet no darba līguma, vai darba devējs autoratlīdzības (honorāra) saņēmējam nav atlīdzinājis kādu no likuma [10.panta](#) pirmās daļas 4.punktā minētajiem maksātāja izdevumiem.

61. Šo noteikumu [60.punktu](#) nepiemēro, ja tiek atsavināti intelektuālā īpašuma objekti, kuri ir uzskaitīti šo noteikumu [86.punktā](#). Ienākums no intelektuālā īpašuma objekta atsavināšanas, ja fiziskā persona atsavina intelektuālā īpašuma objektu, kurš nav šīs personas radīts, atbilstoši likuma 11.⁹ pantam ir ienākums no kapitāla – kapitāla pieaugums.

10. pants. Attaisnotie izdevumi

1. Pirms ienākuma aplikšanas ar nodokli no gada aplikamo ienākumu apjoma tiek atskaitīti šādi maksātāja izdevumi:

5) saskaņā ar likumu "[Par privātajiem pensiju fondiem](#)" izveidotajos privātajos pensiju fondos vai citās Eiropas Savienības dalībvalstīs vai Eiropas Ekonomikas zonas valstīs, vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstīs reģistrētajos privātajos pensiju fondos izdarītās iemaksas;

6) apdrošināšanas prēmiju maksājumi, kas atbilstoši dzīvības apdrošināšanas līgumam (ar līdzekļu uzkrāšanu) izdarīti apdrošināšanas sabiedrībai, kura nodibināta un darbojas saskaņā ar [Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumu](#), vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstī reģistrētajai apdrošināšanas sabiedrībai, ievērojot šā likuma 8. panta piektās daļas 1. un 3. punkta nosacījumus;...

10. pants. Attaisnotie izdevumi

1. Pirms ienākuma aplikšanas ar nodokli no gada apliekamo ienākumu apjoma tiek atskaitīti šādi maksātāja izdevumi:

8) summas, kas atbilstoši [Politisko organizāciju \(partiju\) finansēšanas likumam](#) ziedojuma vai dāvinājuma veidā nodotas Latvijas Republikā reģistrētai politiskajai partijai vai politisko partiju apvienībai.

1.³ Šā panta pirmās daļas 2., 3. un 8. punktā minētie maksātāja attaisnotie izdevumi kopā nedrīkst pārsniegt 50 procentus no maksātāja taksācijas gada apliekamā ienākuma lieluma, bet ne vairāk kā 600 *euro* (ja maksātājs attaisnotajos izdevumos iekļauj šā panta pirmās daļas 2. punktā minētos attaisnotos izdevumus par ģimenes locekļiem - ne vairāk kā 600 *euro* par katru ģimenes locekli).

1.⁹ Šā panta pirmās daļas 5. un 6. punktā minētie maksātāja attaisnotie izdevumi kopā nedrīkst pārsniegt 10 procentus no maksātāja apliekamā ienākuma lieluma (šā panta otrajā daļā - no mēneša bruto darba samaksas, kas ir kalendāra mēneša darba samaksa pirms to summu atskaitīšanas, par kurām saskaņā ar šo likumu atļauts samazināt darbinieka apliekamo ienākumu, kā arī pirms jebkuru ieturējumu izdarīšanas), bet ne vairāk kā 4000 euro gadā.

12. pants. Maksātāja gada neapliekamais minimums

1. Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu piemēro katru mēnesi ienākuma gūšanas vietā, kur iesniegta maksātāja algas nodokļa grāmatiņa, apliekamajam ienākumam, kuram tiek piemērota šā likuma [15. panta](#) otrajā vai trešajā daļā noteiktā likme.

Maksātāja gada apliekamajā ienākumā netiek ietverts ienākums gada diferencētā neapliekamā minimuma apmērā, ja šajā pantā nav noteikts citādi.

1.¹ Maksātāja gada diferencēto neapliekamo minimumu aprēķina saskaņā ar formulu, ko nosaka Ministru kabinets. Formulā ņem vērā maksātāja gada apliekamos ienākumus, kā arī šādus lielumus, kurus nosaka Ministru kabinets:

- 1) maksimālo gada neapliekamo minimumu;
- 2) gada apliekamā ienākuma apmēru, līdz kuram piemēro maksimālo gada neapliekamo minimumu;
- 3) gada apliekamā ienākuma apmēru, virs kura nepiemēro gada diferencēto neapliekamo minimumu.

1.² Maksātāja gada diferencētā neapliekamā minimuma apmēra noteikšanai ņem vērā visus maksātāja gada ienākumus (tai skaitā ienākumus, kas apliekami ar samazinātu nodokļa likmi), izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus (izņemot šā likuma 9. panta pirmās daļas 2.¹ punktā minēto ienākumu), saimnieciskās darbības ieņēmumus, par kuriem maksā patentmaksu, un ienākumu, par kuru maksā mikrouzņēmumu nodokli.

1.⁴ Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu Valsts ieņēmumu dienests nosaka šādi:

1) maksātāja mēneša apliekamā ienākuma objektu taksācijas gada periodam no 1. janvāra līdz 31. jūlijam nosaka, apliekamo ienākumu, kas gūts no pirms pirmstaksācijas gada 1. oktobra līdz pirmstaksācijas gada 30. septembrim (izņemot ienākumus no kapitāla pieauguma), dalot ar mēnešu skaitu, kuros gūts ienākums.

Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu aprēķina Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā, izmantojot aprēķināto mēneša apliekamā ienākuma objektu taksācijas gada periodam no 1. janvāra līdz 31. jūlijam;

2) maksātāja mēneša apliekamā ienākuma objektu taksācijas gada periodam no 1. augusta līdz 31. decembrim nosaka, apliekamo ienākumu, kas gūts no pirmstaksācijas gada 1. decembra līdz taksācijas gada 31. maijam (izņemot pirmstaksācijas gada decembrī gūtos ienākumus no kapitāla pieauguma), dalot ar mēnešu skaitu, kuros gūts ienākums. Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu aprēķina Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā, izmantojot aprēķināto apliekamā ienākuma objektu par taksācijas gada otro pusgadu un ņemot vērā prognozēto neapliekamā minimuma apmēru, kas aprēķināts taksācijas gada periodam no 1. janvāra līdz 31. jūlijam;

3) ja Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā nav informācijas par maksātāja apliekamajiem ienākumiem vai maksātājam nav gūti ar nodokli apliekamie ienākumi šīs daļas 1. vai 2. punktā minētajos laika periodos, vai maksātājs taksācijas gadā ir ieguvis rezidenta statusu, Valsts ieņēmumu dienesta prognozētais mēneša neapliekamais minimums atbilst vienai divpadsmitajai daļai no Ministru kabineta noteikumos noteiktā maksimālā gada neapliekamā minimuma, dalot to ar divi.

1.⁶ Valsts ieņēmumu dienests ienākuma izmaksātājam, kuram ir iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, nodrošina ierakstu par maksātājam piemērojamo Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamā minimuma apmēru Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas pārskatā "Iesniegto algas nodokļa grāmatiņu dati" šādā kārtībā:

1) līdz taksācijas gada 1. janvārim par mēnesī piemērojamo Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamā minimuma apmēru taksācijas gadā no 1. janvāra līdz 31. jūlijam, pamatojoties uz aprēķinu, kas veikts, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošos datus pēc stāvokļa pirmstaksācijas gada 15. decembrī;

2) līdz taksācijas gada 1. augustam par mēnesī piemērojamo Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamā minimuma apmēru taksācijas gadā no 1. augusta līdz 31. decembrim, pamatojoties uz aprēķinu, kas veikts, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošos datus pēc stāvokļa taksācijas gada 20. jūlijā.

Ministru kabineta noteikumi Nr. 676

Rīgā 2017. gada 14. novembrī (prot. Nr. 57 11. §)

Noteikumi par neapliekamā minimuma un nodokļa atvieglojuma apmēru iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanai

3. Gada diferencētā neapliekamā minimuma aprēķināšanai ir noteikti šādi lielumi:

3.1. maksimālais gada neapliekamais minimums:

3.1.1. 2018. gadā – 2400 euro;

3.1.2. 2019. gadā – 2760 euro;

3.1.3. no 2020. gada – 3000 euro;

3.2. gada apliekamā ienākuma apmērs, līdz kuram piemēro maksimālo gada neapliekamo minimumu – 5280 euro;

3.3. gada apliekamā ienākuma apmērs, virs kura nepiemēro gada diferencēto neapliekamo minimumu:

3.3.1. 2018. gadā – 12 000 euro;

3.3.2. 2019. gadā – 13 200 euro;

3.3.3. no 2020. gada – 14 400 euro;

3.4. koeficients:

3.4.1. 2018. gadā – 0,35714;

3.4.2. 2019. gadā – 0,34848;

3.4.3. no 2020. gada – 0,32895.

1.7 Valsts ieņēmumu dienests divu darba dienu laikā pēc Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pieprasījuma saņemšanas informē Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūru par maksātājam piemērojamo Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamā minimuma apmēru par mēnesi, kurā maksātājam ir izsniegta darbnespējas lapa "B".

5. Personām, kurām piešķirta pensija (ieskaitot piemaksu pie pensijas par apdrošināšanas stāžu, kas uzkrāts līdz 1995.gada 31.decembrim) vai pārrēķināta pensija pēc 1996.gada 1.janvāra atbilstoši likumam "[Par valsts pensijām](#)" vai izdienas pensija, vai speciālā valsts pensija atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, vai pensija atbilstoši ārvalsts normatīvajiem aktiem, vai noslēgts mūža pensijas apdrošināšanas līgums (ar uzkrāto fondētās pensijas kapitālu atbilstoši [Valsts fondēto pensiju likumam](#)), neapliekamais minimums ir 3600 *euro* gadā (šā likuma izpratnē — pensionāra neapliekamais minimums), ja šajā pantā nav noteikts citādi.

12. Šā panta piektajā daļā noteikto neapliekamo minimumu taksācijas gada laikā piemēro pensijas izmaksātājs.

13. pants. Atvieglojumi maksātājam

1. Maksātājam paredzēti šādi atvieglojumi:

l) par nestrādājošu laulāto, kura apgādībā ir bērns vecumā līdz trim gadiem,

m) par nestrādājošu laulāto, kura apgādībā ir trīs vai vairāk bērni līdz 18 gadu vecumam vai līdz 24 gadu vecumam, no kuriem vismaz viens ir jaunāks par septiņiem gadiem, kamēr bērns turpina vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iegūšanu,

n) par nestrādājošu laulāto, kura apgādībā ir pieci bērni līdz 18 gadu vecumam vai līdz 24 gadu vecumam, kamēr bērns turpina vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iegūšanu.

Ministru kabineta noteikumi Nr. 676
Rīgā 2017. gada 14. novembrī (prot. Nr. 57 11. §)
Noteikumi par neapliekamā minimuma un nodokļa atvieglojuma apmēru iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanai

17. Likuma [13.](#) panta pirmās daļas 1. punktā minētais iedzīvotāju ienākuma nodokļa atvieglojums par apgādībā esošu personu ir:

17.1. 2018. gadā – 200 euro mēnesī;

17.2. 2019. gadā – 230 euro mēnesī;

17.3. 2020. gadā – 250 euro mēnesī.

13. pants. Atvieglojumi maksātājam

1. Maksātājam paredzēti šādi atvieglojumi:

3. Šā panta pirmās daļas 1. punktā noteiktie atvieglojumi nav piemērojami, ja šajā punktā minētās personas (izņemot personas līdz 19 gadu vecumam, kuras mācās vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iestādē un taksācijas gada laikā no 1.jūnija līdz 31.augustam saņem ar algas nodokli vai sezonas laukstrādnieku nodokli apliekamus ienākumus) patstāvīgi saņem ar nodokli apliekamos ienākumus (izņemot apgādnieka zaudējuma pensiju, kas piešķirta saskaņā ar likumu "[Par valsts pensijām](#)"), kas pārsniedz noteikto nodokļa atvieglojuma apmēru, vai bezdarbnieka pabalstu (stipendiju) vai tās uztur kāda cita persona, vai tās ir mikrouzņēmuma darbinieki.

5. Maksātājam nav piemērojami šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktie atvieglojumi par to taksācijas perioda daļu (attiecīgo kalendāra mēnesi), kurā šā panta pirmās daļas 1.punktā minētā persona patstāvīgi saņem ar nodokli apliekamos ienākumus, kuri pārsniedz noteikto nodokļa atvieglojuma mēneša apmēru un kuriem tiek piemērota šā likuma [15. panta](#) otrajā vai trešajā daļā noteiktā nodokļa likme.

6. Maksātājam nav piemērojami šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktie atvieglojumi par visu taksācijas gadu, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā minētā persona taksācijas gada laikā patstāvīgi ir saņēmusi ar nodokli apliekamos ienākumus, kuri pārsniedz noteikto nodokļa atvieglojuma gada apmēru un kuriem tiek piemērota šā likuma [15. panta](#) piektajā, septītajā un astotajā daļā noteiktā nodokļa likme.

15. pants. Nodokļa likmes un to piemērošana

1. Gada apliekamais ienākums tiek aplikts ar nodokli atbilstoši šajā pantā noteiktajām likmēm.

2. Nodokļa likme, kas jāmaksā no gada apliekamā ienākuma, izņemot šā panta piektajā, sestajā, septītajā, 7.¹, astotajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā noteiktos ienākuma veidus, ir šāda:

1) 20 procenti - gada ienākumam līdz 20 004 *euro*;

2) 23 procenti - gada ienākuma daļai, kas pārsniedz 20 004 *euro*, bet nepārsniedz 55 000 *euro*;

3) 31,4 procenti - gada ienākuma daļai, kas pārsniedz 55 000 *euro*.

96.¹ Ja nodokļa maksātājs taksācijas gada laikā saņem tikai ienākumu no uzņēmuma līguma un pie ienākuma izmaksātāja tam ir iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, ienākuma izmaksas brīdī ienākumam tiek piemērota likuma [15.](#) panta otrajā daļā gada apliekamajam ienākumam noteiktā progresīvā nodokļu likme.

Ja algas nodokļa grāmatiņa pie ienākuma izmaksātāja nav iesniegta, ienākuma izmaksas brīdī ienākumam tiek piemērota likuma [15.](#) panta septiņpadsmitajā daļā noteiktā 23 % likme.

Taksācijas gadam beidzoties, nodokļa maksātājs, rezumējošā kārtībā iesniedzot gada ienākumu deklarāciju, precizē taksācijas gada laikā gūtos ienākumus un aprēķināto nodokli un attiecīgi piemaksā iztrūkstošo nodokļa summu vai saņem atpakaļ izveidojušos nodokļa pārmaksu.

96.² Noteikumu 96.1 punktā minētā nodokļa likmes piemērošanas kārtība ir piemērojama arī ienākumiem no autoratlīdzības (izņemot ienākumus no autoratlīdzības par literārajiem darbiem, tai skaitā darbiem, kas radīti, izdoti, izpildīti vai citādi izmantoti presē un citos plašsaziņas līdzekļos).

96.³ Saņemot ienākumus no uzņēmuma līguma vai ienākumus no autoratlīdzības, par ienākuma gūšanas dienu uzskatāma diena, kad nodokļa maksātājs saņem ienākumu.

3. Algas nodokļa likme, kas jāmaksā no mēneša apliekamā ienākuma, ja šā panta sešpadsmitajā vai septiņpadsmitajā daļā nav noteikts citādi, ir šāda:

1) 20 procenti - mēneša ienākumam (izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus) līdz 1667 *euro*;

2) 23 procenti - mēneša ienākuma (izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus) daļai, kas pārsniedz 1667 *euro*.

96.¹ Ienākuma izmaksātājs, izmaksājot ienākumu par nepilnu kalendāra mēnesi, piemēro likuma 15. panta trešajā daļā noteikto progresīvo nodokļa likmi, minēto ienākuma apmēru nedalot proporcionāli dienu skaitam, par kuru šis ienākums tiek izmaksāts.

Minētā kārtība ir piemērojama arī tad, ja ienākuma izmaksātājam algas nodokļa grāmatiņa ir iesniegta nepilnu kalendāra mēnesi.

Taksācijas gadam beidzoties, nodokļa maksātājs, iesniedzot gada ienākumu deklarāciju, rezumējošā kārtībā piemēro likuma 15. panta otrajā daļā noteikto progresīvo likmi, precizē taksācijas gada laikā gūtos ienākumus un aprēķināto nodokli un attiecīgi piemaksā iztrūkstošo nodokļa summu vai saņem atpakaļ izveidojošos nodokļa pārmaksu.

10.01.2018.

Jadviga Neilaņde

96.2 Ja nodokļa maksātājs taksācijas gada laikā pie viena ienākuma izmaksātāja saņem gan algota darba ienākumus, gan ienākumus no autoratlīdzības līguma vai uzņēmuma līguma (vai ienākumus no autoratlīdzības līguma un uzņēmuma līguma) un pie ienākuma izmaksātāja tam ir iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, tad, nosakot nodokļa maksātāja mēneša apliekamo ienākumu, papildus algota darba ienākumam (nodokļa aprēķinam no tā):

96.2 1. no ienākuma no autoratlīdzības līguma tiek atskaitīti šo noteikumu 57. punktā minētie autoru izdevumi un tiek piemērota likuma 15. panta astoņpadsmitajā daļā noteiktā nodokļa likme 20 % apmērā;

96.2 2. no ienākuma no uzņēmuma līguma tiek atskaitītas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas atbilstoši likuma 15. panta ceturtās daļas 2. punktam un tiek piemērota likuma 15. panta ceturtās daļas 1. punktā noteiktā nodokļa likme 23 % apmērā.

96.³ Piemērojot šo noteikumu 96.² punktu, atskaitījumus (valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu darba ņēmēja daļu, neapliekamo minimumu, atvieglojumu par apgādībā esošām personām) primāri atskaita no algota darba ienākuma (pa ienākuma sliekšņiem).

Ja algota darba ienākuma apmērs ir nepietiekams, atskaitījumu nepiemēroto daļu atskaita no cita ienākuma, kas tiek gūts pie šā ienākuma izmaksātāja (ievērojot likuma 15. panta ceturtās daļas 2. punktā noteikto kārtību).

96.4 Ja nodokļa maksātājs taksācijas gada laikā pie viena ienākuma izmaksātāja saņem ienākumus no autoratlīdzības līguma un uzņēmuma līguma (secība nav svarīga) un pie ienākuma izmaksātāja tam ir iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, tad, nosakot nodokļa maksātāja ienākuma izmaksas mēneša apliekamo ienākumu:

96.4 1. no ienākuma no autoratlīdzības līguma tiek atskaitīti šo noteikumu 57. punktā minētie autoru izdevumi un tiek piemērota likuma 15. panta astoņpadsmitajā daļā noteiktā nodokļa likme 20 % apmērā;

96.4 2. no ienākuma no uzņēmuma līguma tiek atskaitītas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas atbilstoši likuma 15. panta piecpadsmitajai daļai un tiek piemērota likuma 15. panta otrajā daļā noteiktā progresīvā nodokļa likme - 20 % līdz 20 004 euro, 23 % virs 20 004 euro.

96.⁵ Piemērojot šo noteikumu 96.⁴ punktu, atskaitījumus (neapliekamo minimumu, atvieglojumu par apgādībā esošām personām) atskaita no jebkura ienākuma veida, kas pēc izmaksas datuma tiek izmaksāts pirmais.

Ja pēc izmaksas datuma pirmā ienākuma apmērs ir nepietiekams, atskaitījumu nepiemēroto daļu atskaita no ienākuma, kurš pēc izmaksas datuma ir nākamais ienākums, kas tiek gūts pie šā ienākuma izmaksātāja (ievērojot likuma 15. panta ceturtās daļas 2. punktā noteikto kārtību).";

4. Ja kalendāra mēneša laikā viens ienākuma izmaksātājs izmaksā gan ar algas nodokli apliekamo ienākumu, gan cita veida ar nodokli apliekamos ienākumus (kuriem nepiemēro šā panta piektajā, sestajā, septītajā, astotajā, desmitajā, vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā noteiktās likmes), tad:

1) ienākumiem, kas nav apliekami ar algas nodokli, piemēro 23 procentu likmi, ja šā panta astoņpadsmitajā daļā nav noteikts citādi;

2) no ienākumiem, kas nav apliekami ar algas nodokli, šā likuma 3. panta otrās daļas 1. punktā minētos izdevumus, kā arī šā likuma 3. panta otrās daļas 2. un 3. punktā minētos izdevumus (ja to segšanai nav pietiekami algota darba ienākumi) atskaita tā, kā tas saskaņā ar šā panta piecpadsmito daļu noteikts maksātāja mēneša ienākuma daļai, kas pārsniedz 1667 *euro* mēnesī. Šā likuma 10. panta pirmās daļas 4. punktā minētos izdevumus no ienākuma atskaita pirms nodokļa aprēķināšanas.

"96.⁶ Saņemot ienākumus no uzņēmuma līguma vai ienākumus no autoratlīdzības, par ienākuma gūšanas dienu uzskatāma diena, kad nodokļa maksātājs saņem ienākumu.

96.⁷ Ja nodokļa maksātājs taksācijas gada laikā saņem gan algota darba ienākumu, gan pensiju un tam darba vietā ir iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, tad, nosakot nodokļa maksātāja mēneša apliekamo ienākumu:

96.⁷ 1. algota darba ienākumam šajā mēnesī netiek piemērots likuma 12. panta pirmajā daļā minētais Valsts ieņēmumu dienesta prognozētais mēneša neapliekamais minimums, bet tiek piemēroti likuma 13. panta pirmās daļas 1. punktā minētie atvieglojumi un šīs panta daļas 4. punktā minētie papildatvieglojumi, kā arī tiek piemērota likuma 15. panta trešajā daļā noteiktā progresīvā nodokļa likme;

96.⁷ 2. pensijas ienākumam šajā mēnesī tiek piemērots likuma 12. panta piektajā daļā minētais pensionāra mēneša neapliekamais minimums, kā arī tiek piemērota likuma 15. panta trešajā daļā noteiktā progresīvā nodokļa likme.

6. Nodokļa likmi 10 procentu apmērā piemēro:

1) šā likuma 3. panta trešās daļas 9.¹ punktā un 8. panta trešās daļas 15. punktā minētajam ienākumam;

2) šā likuma 3. panta trešās daļas 9.² punktā un 8. panta trešās daļas 15.¹ punktā minētajam ienākumam;

3) šā likuma 11. panta divpadsmitajā daļā minētajam ienākumam.

8. pants. Gada apliekamā ienākuma avoti

3. Pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā nodoklis, tiek pieskaitīti:

15) ienākumi no fiziskās personas īpašumā esoša augoša meža atsavināšanas izciršanai un tajā iegūto kokmateriālu atsavināšanas, kā arī atbalsta summas par saimnieciskās darbības ierobežojumiem meža īpašniekiem, kuriem meža apsaimniekošana nav saimnieciskās darbības veids;

15¹) ienākumi no metāllūžņu pārdošanas;

11. pants. No saimnieciskās darbības gūtā apliekamā ienākuma noteikšana

12. Ja maksātājam nerodas saimnieciskās darbības izdevumi vai tie ir nebūtiski, maksātājs, gūstot ienākumu no īpašuma [iznomājot vai izīrējot nekustamo īpašumu (arī pārdodot īres tiesības), nododot lietu tālāk apakšnomniekam vai apakšīrniekam, iznomājot kustamo mantu vai gūstot samaksu par dabas resursu izmantošanu vai izmantošanas aprobežojumiem] vai gūstot ienākumu no kustamas lietas atsavināšanas, kas atbilst tikai šā panta 1.³ daļas 2.punktam, var neregistrēties Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs. Šajā gadījumā maksātājs nav tiesīgs piemērot saimnieciskās darbības izdevumus un tajos iekļaut ar īpašuma uzturēšanu un pārvaldīšanu saistītos izdevumus, izņemot nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus par attiecīgo nekustamo īpašumu. Maksātājs veic saimnieciskās darbības ieņēmumu uzskaiti. Saimnieciskās darbības ieņēmumus maksātājs hronoloģiskā secībā uzskaita ieņēmumu uzskaites reģistrā, kurā norāda ieraksta kārtas numuru, datumu, attaisnojuma dokumenta numuru un datumu, darījuma dalībnieku (fiziskās personas vārdu un uzvārdu, juridiskās personas nosaukumu), darījuma aprakstu, darījuma summu un citu nepieciešamo informāciju. Maksātājs saimnieciskās darbības ieņēmumus var neuzskaitīt ieņēmumu uzskaites reģistrā, ja saimnieciskās darbības ieņēmumi ir gūti tikai bezskaidras naudas veidā.

15. pants. Nodokļa likmes un to piemērošana

7. Šā likuma 3. panta trešās daļas 7.¹ punktā minētajam ienākumam, ja šā ienākuma izmaksātājs atbilstoši šā likuma 17. panta divpadsmitajai un 12.² daļai ietur nodokli ienākuma izmaksas vietā, tiek piemērota trīs procentu likme no izmaksātās atlīdzības apmēra.

7.¹ Šā likuma 3. panta trešās daļas 3. punktā un 12. punkta "a" apakšpunktā minētajam ienākumam tiek piemērota 23 procentu likme.

8. Šā likuma 3. panta trešās daļas 12. punkta "b" apakšpunktā minētajam ienākumam tiek piemērota piecu procentu likme.

3. pants. Ar nodokli apliekamais objekts

3. Ārvalsts nodokļa maksātāja (nerezidenta) ar nodokli apliekamais ienākums ir:

7¹) ienākums no Latvijas Republikā esoša nekustamā īpašuma atsavināšanas un citu kapitāla aktīvu atsavināšanas ienākums atbilstoši šā likuma [11.9 pantam](#), izņemot ienākumu no publiskā apgrozībā esošu finanšu instrumentu atsavināšanas, arī no Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts un pašvaldību parāda vērtspapīru atsavināšanas;

12) samaksa par intelektuālo īpašumu:

a) autoratlīdzība (honorārs) par zinātnes, literatūras un mākslas darbu, atklājumu, izgudrojumu un rūpniecisko paraugu darbu radīšanu, ņemot vērā izdevumu normas, kuras saskaņā ar šā likuma [10.panta](#) pirmās daļas 4.punktu noteicis Ministru kabinets,

b) maksājumi par pārējiem intelektuālā īpašuma veidiem;

15. pants. Nodokļa likmes un to piemērošana

15. Ja maksātājam piemēro atskaitījumus saskaņā ar šā likuma 3. panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktu un šā likuma 3. panta 2.⁴ daļas 2. punktā noteiktajā gadījumā, maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja - mēneša) ienākuma daļai, kas pārsniedz 20 004 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī), piemēro nodokļa likmi saskaņā ar šā panta otrās daļas 2. un 3. punktu vai šā panta trešās daļas 2. punktu, bet aprēķināto nodokļa apmēru samazina par nodokli, kurš aprēķināts, atskaitījumu summu, kas pārsniedz 20 004 *euro*, reizinot ar nodokļa likmi 20 procentu apmērā.

Ja šā likuma 10. pantā noteikto attaisnoto izdevumu vai 13. pantā noteikto nodokļa atvieglojumu piemērošanas rezultātā veidojas nodokļa pārmaxsa, maksātājam nodokli atmaksā, piemērojot nodokļa likmi 20 procentu apmērā.

3. pants. Ar nodokli apliekamais objekts

2. Iekšzemes nodokļa maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) apliekamais ienākums, ja šā panta 2.⁴ daļā nav noteikts citādi, ir viņa gada (mēneša) ienākums, izņemot šā likuma 9.pantā minētos neapliekamos ienākumus, no kura tiek atskaitīti:

1) šā likuma 10.pantā noteiktie attaisnotie izdevumi;

2) maksātāja gada diferencētais neapliekamais minimums (Valsts ieņēmumu dienesta prognozētais mēneša neapliekamais minimums);

3) šā likuma 13.pantā noteiktie atvieglojumi.

96.⁴ Piemērojot likuma [15.](#) panta piecpadsmīto daļu, atskaitījumus no gada ienākuma (neapliekamo minimumu, atvieglojumus un attaisnotos izdevumus) atskaita no nodokļa bāzes daļas, kurai piemēro 20 % likmi.

Pārmaksātā nodokļa atmaksa, pamatojoties uz gada ienākumu deklarāciju, notiek, piemērojot 20 % likmi.

Ja nodokļa maksātāja atskaitījumi no gada ienākuma pārsniedz pirmo progresijas sliekšni, tos var atskaitīt arī no ienākumu daļas, kas pārsniedz pirmo progresijas sliekšni tā, lai atskaitījumu rezultātā maksātāja nodoklis samazinātos tikai par nodokļa daļu, kas būtu aprēķināta, piemērojot 20 % likmi (likuma [15.](#) panta piecpadsmītās daļas piemērošanas piemēri – šo noteikumu [4.⁴ pielikumā](#)).

96.⁵ Ja nodokļa maksātājs, kuram nav izsniegts Valsts ieņēmumu dienesta apliecinājums par reģistrēšanos saimnieciskās darbības veicēja statusā, taksācijas gada laikā saņem vienreizējus ieņēmumus no saimnieciskās darbības un citu ienākumu taksācijas gada laikā tam nav bijis, ienākuma izmaksas brīdī ienākuma izmaksātājs, kuram nav iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, tam nepiemēro Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu un piemēro 23 % likmi.

Savukārt taksācijas gadam beidzoties, nodokļa maksātājs, rezumējošā kārtībā iesniedzot gada ienākumu deklarāciju, piemēro likuma [15.](#) panta otrajā daļā noteikto progresīvo likmi, precizē taksācijas gada laikā aprēķināto nodokli un attiecīgi piemaksā iztrūkstošo nodokļa summu vai saņem atpakaļ izveidojušos nodokļa pārmaksu (likuma [15.](#) panta septiņpadsmitās un deviņpadsmitās daļas piemērošanas piemērs – šo noteikumu [4.⁵ pielikumā](#)).

2.⁴ Ja iekšzemes nodokļa maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) ienākums, izņemot šā likuma [9. pantā](#) minētos neapliekamos ienākumus, pārsniedz 20 004 euro gadā (1667 euro mēnesī), gada (mēneša) apliekamo ienākumu nosaka šādi:

1) no maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) ienākuma līdz 20 004 euro gadā (1667 euro mēnesī) atskaita šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā noteiktos atskaitījumus;

2) no maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) ienākuma, kas pārsniedz 20 004 euro gadā (1667 euro mēnesī), šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā noteiktos atskaitījumus atskaita tikai tad, ja ar maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) ienākumiem līdz 20 004 euro gadā (1667 euro mēnesī) nepietiek, lai segtu minētos atskaitījumus.

96.⁸ Piemērojot likuma 15. panta piecpadsmīto daļu, atskaitījumus no gada ienākuma (neapliekamo minimumu, atvieglojumus un attaisnotos izdevumus) atskaita no nodokļa bāzes daļas, kurai piemēro 20 % likmi.

Pārmaksātā nodokļa atmaksa, pamatojoties uz gada ienākumu deklarāciju, notiek, piemērojot 20 % likmi.

Ja nodokļa maksātāja atskaitījumi no gada ienākuma pārsniedz pirmo progresijas sliekšni, tos var atskaitīt arī no ienākumu daļas, kas pārsniedz pirmo progresijas sliekšni tā, lai atskaitījumu rezultātā maksātāja nodoklis samazinātos tikai par nodokļa daļu, kas būtu aprēķināta, piemērojot 20 % likmi (likuma 15. panta piecpadsmītās daļas piemērošanas piemērs - šo noteikumu 4.⁴ pielikumā).

96.⁹ Autoru un izpildītāju ienākumiem no autoratlīdzības taksācijas gada laikā tiek piemērota nodokļa likme 20 % apmērā.

Iesniedzot gada ienākumu deklarāciju un rezumējošā kārtībā precizējot taksācijas gada laikā gūtos ienākumus, gūtajiem ienākumiem tiek piemērota likuma 15. panta otrajā daļā noteiktā progresīvā nodokļa likme.

96.¹⁰ Ja nodokļa maksātājs, kuram nav izsniegts Valsts ieņēmumu dienesta apliecinājums par reģistrēšanos saimnieciskās darbības veicēja statusā, taksācijas gada laikā saņem vienreizējus ieņēmumus no saimnieciskās darbības un citu ienākumu taksācijas gada laikā tam nav bijis, tad ienākuma izmaksas brīdī ienākuma izmaksātājs, kuram nav iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, tam nepiemēro Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu un piemēro 23 % likmi.

Taksācijas gadam beidzoties, nodokļa maksātājs, rezumējošā kārtībā iesniedzot gada ienākumu deklarāciju, piemēro likuma 15. panta otrajā daļā noteikto progresīvo likmi, precizē taksācijas gada laikā gūtos ienākumus un aprēķināto nodokli un attiecīgi piemaksā iztrūkstošo nodokļa summu vai saņem atpakaļ izveidojošos nodokļa pārmaksu (likuma 15. panta septiņpadsmitās un deviņpadsmitās daļas piemērošanas piemērs - šo noteikumu 4.⁵ pielikumā).";

16. Ja algas nodokļa maksātājs ir persona, uz kuru attiecas citas valsts sociālās apdrošināšanas sistēma, un maksātāja algota darba ienākums mēnesī pārsniedz 4583 *euro*, viņa mēneša ienākuma (izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus) daļai, kas pārsniedz 4583 *euro*, piemēro nodokļa likmi 31,4 procentu apmērā.

17. Nodokļa likme, ja maksātājs ienākuma izmaksātājam nav iesniedzis algas nodokļa grāmatiņu, ir 23 procenti, ja šā panta sešpadsmitajā, astoņpadsmitajā vai divdesmitajā daļā nav noteikts citādi. No maksātāja mēneša ienākuma šā likuma 3. panta otrās daļas 1. punktā minētos atskaitāmos izdevumus atskaita tā, kā tas saskaņā ar šā panta piecpadsmito daļu noteikts maksātāja mēneša ienākuma daļai, kas pārsniedz 1667 *euro* mēnesī. Šā likuma 10. panta pirmās daļas 4. punktā minētos izdevumus no ienākuma atskaita pirms nodokļa aprēķināšanas.

18. Nodokļa likmi 20 procentu apmērā taksācijas gada laikā piemēro autoru un izpildītāju ienākumiem no autoratlīdzības.

19. Šā panta septiņpadsmitajā, astoņpadsmitajā, divdesmitajā un divdesmit ceturtajā daļā minētos ienākumus iekļauj taksācijas gada kopējā apliekamajā ienākumā un tiem rezumējošā kārtībā piemēro šā panta otrajā daļā noteiktās likmes.

20. Šā panta trešajā daļā noteiktās nodokļa likmes ienākuma izmaksātājs taksācijas gada laikā piemēro šādiem kalendāra mēneša laikā izmaksātajiem ienākumiem:

1) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izmaksātajam pārejošas darba nespējas pabalstam;

2) piešķirtajai pensijai (ieskaitot piemaksu pie pensijas par apdrošināšanas stāžu, kas uzkrāts līdz 1995. gada 31. decembrim) vai pārrēķinātajai pensijai pēc 1996. gada 1. janvāra atbilstoši likumam "[Par valsts pensijām](#)", vai izdienas pensijai, vai speciālajai valsts pensijai atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, vai pensijai atbilstoši ārvalsts normatīvajiem aktiem, vai noslēgtajam mūža pensijas apdrošināšanas līgumam (ar uzkrāto fondētās pensijas kapitālu atbilstoši [Valsts fondēto pensiju likumam](#)).

21. Šā panta otrās vai trešās daļas piemērošanai gada ienākuma vai mēneša ienākuma apmēru nosaka, neņemot vērā:

1) šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus;

2) saskaņā ar šā likuma 8. pantu no apliekamā ienākuma izslēgtos ienākumus;

3) saskaņā ar šā likuma 24. panta septīto daļu no apliekamā ienākuma izslēgtos ienākumus;

4) ar algas nodokli apliekamos ienākumus, no kuriem darba ņēmējs ir tiesīgs nemaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli saskaņā ar [Jaunuzņēmumu darbības atbalsta likumu](#).

22. Ja taksācijas gadā algota darba ienākums, pensija vai pabalsts tiek izmaksāts par pirmstaksācijas gadu, šos ienākumu veidus iekļauj attiecīgā pirmstaksācijas gada ienākumu apmērā un piemēro attiecīgās pirmstaksācijas gada nodokļa likmes. Ar algas nodokli apliekamajā mēneša ienākumā iekļauj ienākumu, kas aprēķināts par attiecīgo mēnesi.

23. Pamatojoties uz maksātāja rakstveida iesniegumu, ienākuma izmaksātājs taksācijas gada laikā ietur nodokli saskaņā ar 23 procentu likmi arī no ienākumiem, kuriem saskaņā ar šā panta otro, trešo vai astoņpadsmito daļu piemērojama nodokļa likme 20 procentu apmērā.

1.piemērs

Maksātāja mēneša alga ir 3 000 euro, apgādībā divas personas, (pie darba devēja iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, bet diferencēto neapliekamo minimumu nepiemēro, jo mēneša ienākums pārsniedz 1000 euro). Valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (VSAOI) likme darba ņēmējam – 11%, nodokļa atvieglojums par apgādībā esošu personu – 200 euro mēnesī. Mēneša ienākumu sliekšnis, līdz kuram piemēro nodokļa likmi 20% apmērā – 1 667 euro.

3 000 euro

1 667 euro (ienākums līdz mēneša ienākumu 1.slieksnim)

- 330 euro (VSAOI 11%)

- 400 euro (IIN atvieglojums par 2 apgādībā esošām personām)

= 937 euro (apliekamais ienākums)

** 20% (IIN likme)*

= 187,40 euro (IIN) 1 333 euro (ienākums virs mēneša ienākumu 1.sliekšņa)

**23% (IIN likme)*

=306,59 (IIN)

IIN kopā: 187,40+306,59=493,99 euro

2.Piemērs

Maksātāja mēneša ienākums ir 2083,33 euro, maksātājam ir piecas apgādībā esošas personas (pie darba devēja iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, bet diferencēto neapliekamo minimumu nepiemēro, jo mēneša ienākums pārsniedz 1000 euro). Taksācijas gada laikā maksātājs veicis iemaksas privātajā pensiju fondā 4000 euro apmērā, bet maksātājam un vēl 2 viņa ģimenes locekļiem ir radušies attaisnotie izdevumi par ārstniecības pakalpojumiem (600 euro + 400 euro + 500 euro).

2083,33 euro

1 667 euro (ienākums līdz mēneša ienākumu 1.slieksnim)

- 229,17 euro (VSAOI 11%)

- 1000 euro (IIN atvieglojums par 5 apgādībā esošām personām)

=437,83 euro (apliekamais ienākums)

** 20% (IIN likme)*

= 87,57 euro (IIN)

416,33 euro (ienākums virs mēneša ienākumu 1.sliekšņa)

**23% (IIN likme)*

=95,76 (IIN)

IIN kopā: 87,57+95,76=183,33 euro

Pieņemot, ka maksātāja situācija nemainās visu taksācijas gadu, taksācijas gada laikā avansā samaksātais IIN ir 2 199,96 euro.

Maksātāja gada ienākuma aprēķins rezumējošā kārtībā, iesniedzot gada ienākumu deklarāciju:

25 000 euro

20 000 euro (ienākums līdz gada ienākumu 1.slieksnim)

- 2 750 euro (VSAOI 11%)

- 12 000 euro (IIN atvieglojums par 5 apgādībā esošām personām)

- 4 000 euro (iemaksas privātajā pensiju fondā)

- 1 500 euro (attaisnotie izdevumi par ārstniecības pakalpojumiem)

= - 250 euro (apliekamais ienākums)

5 000 euro (ienākums virs gada ienākumu 1.sliekšņa)

**23% (IIN likme)*

= 1 150 euro (IIN)

*250*20%=50 euro (līdz 1.gada ienākumu sliekšnim neizmantotā atskaitījumu daļa, ko reizina ar 20% likmi)*

1 150 -50 = 1 100 euro (rezumējošā kārtībā aprēķinātais IIN)

Pārmaksātā IIN atmaksa 2 199,96 – 1 100 = 1 099,96 euro

Būtiski, ka nodokļa likmi gan 20%, gan 23% apmērā taksācijas gada laikā piemēro tikai ienākuma izmaksas vietā, kur iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, bet citās ienākuma izmaksas vietās taksācijas gada laikā piemēro vienīgi nodokļa likmi 23% apmērā.

Savukārt aprēķinu, lai piemērotu progresīvo nodokļa likmi par visu taksācijas gada laikā gūto ienākumu, veic rezumējošā kārtībā, iesniedzot gada ienākumu deklarāciju.

Šāda pieeja izmantota, lai novērstu, ka maksātājam, kas gūst ienākumus vairākās ienākuma izmaksas vietās, taksācijas gada laikā jāveic nodokļa piemaksa rezumējošā kārtībā, ja taksācijas gada laikā tiek pārsniegts gada ienākumu (izņemot likuma 9.pantā minētos neapliekamos ienākumus) sliekšnis 20 000 euro apmērā.

3.piemērs

Maksātājs strādā pie diviem darba devējiem: mēnešalga pie 1.darba vietā ir 700 euro (iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, bet diferencēto neapliekamo minimumu nepiemēro, jo tāds maksātājam nav piemērojams saskaņā ar VID sniegto informāciju par VID prognozēto mēneša neapliekamo minimumu), bet 2.darba vietā – 300 euro. Maksātājam ir divas apgādībā esošas personas

1.darba vieta

700 euro (bruto alga)

-77 euro (VSAOI 11%)

- 400 euro (IIN atvieglojums par 2 apgādībā esošām personām)

= 223 euro (apliekamais ienākums)

**20% (IIN likme)*

=44,60 euro (IIN)

2.darba vieta

300 euro (bruto alga)

**23% (IIN likme)*

=69 euro (IIN)

300 euro (bruto alga)

**11% (VSAOI likme)*

= 33 euro (VSAOI)

$33 * 20\% = 6,60$ euro (atskaitījumu daļa, ko reizina ar 20% IIN likmi)
 $69 - 6,60 = 62,40$ euro (IIN 2.darba vietā kopā)

Pieņemot, ka maksātāja situācija nemainās visu taksācijas gadu:

12 000 euro (gada ienākums)
- 1 320 euro (VSAOI 11%)
- 4 800 euro (atvieglojums par 2 apgādībā esošām personām)
= 5 880 euro (apliekamais ienākums)

Tā kā taksācijas gada ienākums nepārsniedz 20 000 euro, visam ienākumam piemēro nodokļa likmi 20% apmērā.

$5\,880 * 20\% = 1\,176$ euro (IIN)

Taksācijas gada laikā avansā samaksātais IIN $(44,60 + 62,40) * 12 = 1\,284$ euro

Pārmaksātā IIN atmaksa $1\,284 - 1\,176 = 108$ euro

4.piemērs (ar visu trīs likmju piemērošanu)

Maksātāja mēneša alga ir 10 000 euro (taksācijas gada alga 120 000 euro) . Maksātājam nav apgādībā esošu personu, maksātājam nav tiesību piemērot taksācijas gada diferencēto neapliekamo minimumu, jo viņa taksācijas gada ienākumi pārsniedz 12 000 euro.

Mēneša alga 10 000 euro

1 667 euro (ienākums līdz mēneša ienākumu 1.slieksnim)

- 1100 euro (VSAOI 11%)

= 567 euro (apliekamais ienākums)

* 20% (IIN likme)

= 113,40 euro (IIN)

8 333 euro (ienākums virs mēneša ienākumu 1.sliekšņa)

*23% (IIN likme)

=1 916,59 (IIN)

IIN mēnesī kopā: $113,40 + 1\,916,59 = 2\,029,99$ *euro*

IIN gadā kopā: $2\,029,99 = 24\,359,88$ *euro*

Darba ņēmēja mēneša VSAOI sadalījums:

	VSAOI kopā	IIN	Veselība	VSAOI
Mēnesī	1 100 <i>euro</i>	568,75 <i>euro</i>	50 <i>euro</i>	481,25 <i>euro</i>
Gadā	13 200 <i>euro</i>	6 825 <i>euro</i> (IIN kontā kā avansa maksājums)		

IIN taksācijas gadā avansā kopā samaksāts: $6\,825 + 24\,359,88 = 31\,184,88$ *euro* (noapaļots rezultāts = $31\,185$ *euro*)

IIN aprēķins par taksācijas gadu rezumējošā kārtībā

Gada ienākums	120 000			
IIN likme	20%	23%	31,4%	
AI ienākums sadalījumā pa ienākuma sliekšņiem	20000	35000	65000	
Attaisnotie izdevumi (Darba ņēmēja VSAOI – IIN kontā pārskaitītā solidaritātes nodokļa daļa)	13 200 – 6 825 =6 375	x	x	
Apliekamais ienākums	13 625	35000	65000	IIN kopā:
IIN	2 725	8050	20410	31 185

Taksācijas gadā avansā samaksātais IIN un rezumējošā kārtībā aprēķinātais IIN ir vienāds: 31 185 euro.

Savukārt specifiskā situācijā, ja nodokļa maksātājs ir persona, kurai ir A1 sertifikāts, ka valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas veic citā valstī, kā arī starpvalstu sociālās drošības līgumos norādītajos gadījumos, kad valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas veic citā līgumvalstī, un tās gūtais algota darba ienākums mēnesī pārsniedz 4 583 euro mēnesī (~55 000/12), ienākuma izmaksātājs, ieturot nodokli, mēneša ienākuma daļai, kas pārsniedz 4 583 euro, piemēro nodokļa likmi 31,4% apmērā.

Šī regulējuma mērķis ir nodrošināt, lai personām, kas nav solidaritātes nodokļa maksātājas, piemērotais nodokļu slogs nebūtu mazāks personām, kuras ir solidaritātes nodokļa maksātājas.

16.¹ pants. Ienākuma gūšanas diena

1. Par ienākuma gūšanas dienu uzskatāma diena, kad maksātājs saņem naudu vai citas lietas, ja šajā pantā nav noteikts citādi.

"97. Likuma 16.¹ panta pirmo daļu nepiemēro uz tādiem ienākumu veidiem kā algota darba ienākumi, pensijas un pabalsti. Ja taksācijas gadā algota darba ienākums (izņemot prēmijas, kas taksācijas periodā ir aprēķinātas un izmaksātas par pirmstaksācijas periodu), pensija vai pabalsts tiek izmaksāts par pirmstaksācijas gadu, šos ienākumu veidus iekļauj attiecīgā pirmstaksācijas gada ienākumu apmērā un piemēro attiecīgās pirmstaksācijas gada nodokļa likmes. Ja taksācijas gadā tiek aprēķināta un izmaksāta prēmija par pirmstaksācijas periodu, to iekļauj ienākuma apmērā tajā taksācijas gada mēnesī, kurā šāda prēmija tiek aprēķināta, un piemēro attiecīgās taksācijas gada nodokļu likmes.";

17. pants. Algas nodokļa ieturēšana un maksāšana un nodokļa ieturēšana no ienākumiem, kuri nav saistīti ar darba attiecībām

2. Algas nodoklis tiek aprēķināts atbilstoši šā likuma [15. panta](#) trešajā daļā noteiktajai likmei.

3. Ar algas nodokli apliekamais mēneša ienākums ir:

1) Latvijas Republikas rezidentiem darbavietā, kur iesniegta grāmatiņa — starpība starp kalendārā mēneša ienākumu un Valsts ieņēmumu dienesta prognozētā mēneša neapliekamā minimuma, šā likuma [10.panta](#) otrajā daļā noteikto attaisnoto izdevumu un šā likuma [13.panta](#) pirmajā daļā noteikto atvieglojumu summu;

2) Latvijas Republikas rezidentiem darbavietā, kur nav iesniegta grāmatiņa — kalendārā mēneša ienākums, no kura atskaitīta šā likuma [10.panta](#) otrajā daļā noteiktā attaisnoto izdevumu summa;

3) Latvijas Republikas neresidentiem — kalendārā mēneša ienākums, no kura atskaitīta šā likuma [10.panta](#) pirmās daļas 1., 5. un 6.punktā minēto attaisnoto izdevumu summa.

11. Komersanti, individuālie uzņēmumi (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecības), kooperatīvās sabiedrības, nerezidentu pastāvīgās pārstāvniecības, iestādes, organizācijas, biedrības, nodibinājumi un fiziskās personas, kuras reģistrētas kā saimnieciskās darbības veicējas, pēc personas — nodokļa maksātāja — pieprasījuma saņemšanas izsniedz šai personai paziņojumu par izmaksātajām ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamajām summām, kas nav saistītas ar darba attiecībām, un no šīm summām ieturēto nodokli vai, ja izmaksātais ienākums nav apliekams ar nodokli, izmaksu apliecināšanu dokumentu un nosūta paziņojumu Valsts ieņēmumu dienestam:

1) par personām izmaksātajiem ienākumiem, kas minēti šā panta desmitajā un divpadsmitajā daļā, un no tiem ieturēto nodokli — ne vēlāk kā līdz ienākuma izmaksas mēnesim sekojošā mēneša 15.datumam;

2) par personām, neieturot nodokli, izmaksātajām summām — Ministru kabineta noteiktajā termiņā. Ministru kabinets nosaka apliecinājuma dokumentu izsniegšanas kārtību, kā arī ienākumus, par kuru izmaksu tie izsniedzami, un izņēmumus,

116. Ienākuma izmaksātājs – komersants, individuālais uzņēmums (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecība), kooperatīvā sabiedrība, iestāde, biedrība, nodibinājums, cita privāto tiesību juridiskā persona, nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība un fiziskā persona, kas reģistrēta kā saimnieciskās darbības veicēja, izmaksājot fiziskajai personai ar nodokli neapliekamos ienākumus, līdz pēctaksācijas gada 1.februārim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestā paziņojumu atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 25.augusta noteikumu Nr.677 "[Noteikumi par iedzīvotāju ienākuma nodokļa paziņojumiem](#)" [1.](#) vai [2.pielikumam](#) par fiziskajai personai izmaksātajām summām.

117. Šo noteikumu [116.punktā](#) minēto paziņojumu ienākuma izmaksātājs neiesniedz, ja fiziskajai personai taksācijas gada laikā izmaksātā neapliekamo ienākumu summa ir bijusi mazāka par 300 euro.

"117.¹ Šo noteikumu 117. punkts nav attiecināms uz likuma 8. panta piecpadsmītajā daļā norādītajiem darba devēja apmaksātajiem darba koplīgumā noteiktajiem darbinieka ēdināšanas izdevumiem, kas nepārsniedz 480 euro gadā. Par šādiem izdevumiem šo noteikumu 116. punktā minētais paziņojums ir sniedzams likuma 17. panta sestajā un septītajā daļā noteiktajā kārtībā.";

118. Ienākuma izmaksātājam – komersantam, individuālajam uzņēmumam (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecībai), kooperatīvajai sabiedrībai, iestādei, biedrībai, nodibinājumam, citai privāto tiesību juridiskajai personai, nerezidenta pastāvīgajai pārstāvniecībai un fiziskajai personai, kas reģistrēta kā saimnieciskās darbības veicēja, šo noteikumu [108.](#) vai [116.punktā](#) minētais paziņojums Valsts ieņēmumu dienestā nav jāiesniedz, izmaksājot šādu veidu ienākumus:

118.1. stipendijas, kuru apmērs nepārsniedz 100 euro, no budžeta vai starptautisko izglītības vai sadarbības programmu līdzekļiem;

118.2. pabalstus no budžeta (izņemot likuma [9. panta](#) pirmās daļas 37., 37.¹, 37.², 38. un 39. punktā minētos pabalstus), atlīdzību par aizbildņa pienākumu pildīšanu un atlīdzību par audžuģimenes pienākumu veikšanu;

118.3. atlīdzību normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā par kaitējumu darbspēju zaudējuma gadījumā, kas saistīts ar sakropļojumu vai citādu veselības bojājumu, kā arī sakarā ar apgādnieka zaudējumu;

118.4. summas, kas izmaksātas uz valsts vai pašvaldību institūciju lēmumu pamata, sniedzot palīdzību stihiskas nelaiemes gadījumā vai citos ārkārtas gadījumos;

118.5. kompensāciju summas likumos un Ministru kabineta noteikumos noteiktajā apmērā;

118.6. atlīdzību par asins nodošanu un cita veida donorpalīdzību;

118.7. izložu un azartspēļu laimestus, kuru apmērs ir mazāks par 3000 euro;

118.8. apdrošināšanas atlīdzības saskaņā ar likumu "[Par apdrošināšanas līgumu](#)" un [Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu](#).

19. pants. Iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanas un maksāšanas rezumējošā kārtība

1.¹ Taksācijas gada diferencēto neapliekamo minimumu, kā arī šā likuma [15. panta](#) otrajā daļā noteikto progresīvo likmi ņem vērā, veicot nodokļa aprēķinu rezumējošā kārtībā par taksācijas gadu iesniegtajā deklarācijā.

5. Deklarācija ar tai pievienotajiem dokumentiem iesniedzama Valsts ieņēmumu dienestam taksācijas gadam sekojošajā gadā no 1.marta līdz 1.jūnijam, bet, ja taksācijas gada ienākumi pārsniedz 55 000 *euro*, — no 1. aprīļa līdz 1. jūlijam.

Deklarācijā uzrādāma tikai tā informācija, kas nav pieejama valsts informācijas sistēmās. Valsts ieņēmumu dienests aizpilda tās deklarācijas sadaļas, par kurām informācija ir pieejama valsts informācijas sistēmās.

6. Deklarācijai ir pievienojami vai reizē ar to uzrādāmi un, ja nepieciešams, iesniedzami dokumenti, kas apliecina:.....

135. Piemērojot likuma [19.panta](#) sesto daļu, lai apliecinātu taksācijas gadā veiktos attaisnotos izdevumus, fiziskā persona, iesniedzot gada ienākumu deklarāciju, tai pievieno šādu dokumentu kopijas (attaisnojuma dokumentu oriģinālus uzrāda pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma):

135.1. attaisnojuma dokumentus (maksājuma dokumenti, piemēram, kvīts, čeks, maksājuma uzdevums, konta izraksts, interneta bankas maksājuma uzdevums), kuri apliecina izglītības un ārstniecisko izdevumu samaksu un kuros ir norādīts fiziskās personas – nodokļa maksātāja vai viņa ģimenes locekļa vārds, uzvārds un personas kods un samaksāto izdevumu veids vai kuri apliecina apdrošināšanas prēmiju un iemaksu privātajos pensiju fondos maksājumus par maksātāju;

135.2. iesniegumu, kurā norāda, ka attaisnotie izdevumi par maksātāja ģimenes locekļa izmantotajiem izglītības un ārstnieciskajiem pakalpojumiem viņa deklarācijā ir iekļauti tikai daļēji, un paziņo par maksātāju (norādot maksātāja kodu), kura deklarācijā norādīta pārējā attaisnoto izdevumu daļa par attiecīgo ģimenes locekli, kā arī paziņo to, ka pirmstaksācijas periodos attaisnotie izdevumi par ģimenes locekļu izmantotajiem pakalpojumiem ir bijuši iekļauti paša ģimenes locekļa vai citas tādas personas deklarācijā, kam saskaņā ar noteikumu 56.punktu ir tiesības uz attaisnotajiem izdevumiem par maksātāja ģimenes locekli;

135.3. apdrošināšanas sabiedrības, kura Valsts ieņēmumu dienestam līdz pēctaksācijas gada 1.februārim elektroniski nenosūta informāciju, izziņu, kas apliecina, ka fiziskās personas noslēgtais līgums (iegādātā polise) par dzīvības apdrošināšanu (ar līdzekļu uzkrāšanu) atbilst likuma [10.panta](#) pirmās daļas 6.punktā noteiktajām prasībām, un kurā ir norādīts apdrošināšanas līguma darbības periods, apdrošinātā persona (vārds, uzvārds, personas kods) un taksācijas gadā samaksātā apdrošināšanas prēmiju summa un apdrošināšanas prēmiju summas sadalījums pa gadiem ([9.pielikums](#)).

10.² Vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iestādes vienreiz gadā līdz pēctaksācijas gada 1.februārim Valsts ieņēmumu dienestam elektroniski nosūta informāciju par visām personām, kuras iegūst vai taksācijas gadā ieguva vispārējo, profesionālo, augstāko vai speciālo izglītību par maksu, norādot personas — izglītojamā — vārdu, uzvārdu, personas kodu, taksācijas gadā par mācībām samaksāto un atmaksāto summu, kā arī fiziskās personas kodu vai juridiskās personas reģistrācijas numuru, kura veikusi maksājumu par mācībām.

20. pants. Ienākumu deklarēšanas atvieglojumi

4. Šajā pantā minētie ienākumu deklarēšanas atvieglojumi nav attiecināmi uz maksātājiem:

- 1) kuri gūst ienākumus no saimnieciskās darbības;
- 2) kuriem rodas pienākums piemaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli saistībā ar šā likuma 15. panta otrajā daļā minētās progresīvās likmes piemērošanu;
- 3) kuriem rodas pienākums piemaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli saistībā ar gada diferencētā neapliekamā minimuma piemērošanu.

28. pants. Maksātāja pienākumi

Maksātāja pienākums ir:

"18) iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam deklarāciju un palielināt taksācijas gada ar nodokli apliekamo ienākumu par iepriekšējā taksācijas gadā attaisnotajos izdevumos iekļauto izdevumu par izglītības iegūšanu daļu, kuru taksācijas gada laikā ir atmaksājusi vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iestāde.

25. Pārejas noteikumos:

44. No aplikšanas ar iedzīvotāju ienākuma nodokli atbrīvo [2008.](#), [2009.](#), [2010.](#), [2011.](#), [2012.](#), [2013.](#), [2014.](#), [2015.](#), [2016.](#), [2017.](#), [2018.](#), [2019.](#) un [2020.](#) taksācijas gadā gūtos ienākumus, kas izmaksāti no pašvaldības budžeta kā atlīdzība fiziskajai personai par sociālās aprūpes pakalpojuma — aprūpe mājās — sniegšanu saskaņā ar Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma [23.panta](#) trešo daļu, ja persona, kas saņem minēto atlīdzību, nav darba tiesiskajās attiecībās ar atlīdzības izmaksātāju un pastāv viens no šādiem nosacījumiem:

a) persona ir darba tiesiskajās attiecībās ar citu personu, no kuras gūst lielāko ienākuma daļu un šos ienākumus neveido atlīdzība par sociālās aprūpes pakalpojuma — aprūpe mājās — sniegšanu;

b) persona saņem pensiju atbilstoši likumam “[Par valsts pensijām](#)” vai izdienas pensiju, vai speciālo valsts pensiju atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem.

52. No aplikšanas ar iedzīvotāju ienākuma nodokli atbrīvo atbilstoši [Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumam](#) bezdarbnieka statusu ieguvušas fiziskās personas 2010., 2011., 2012., 2013., 2014., 2015., 2016., 2017., 2018., 2019. un 2020. gadā gūtos ienākumus no Eiropas Sociālā fonda darbības programmas "Cilvēkresursi un nodarbinātība" vai "Izaugsme un nodarbinātība" vai valsts budžeta līdzekļiem par aktīvajiem nodarbinātības pasākumiem, kurus Nodarbinātības valsts aģentūra kvalificējusi par stipendijām vai atlīdzībām.

126. Grozījumus šā likuma 8. panta piektās daļas 1. punktā un 5.¹ daļā, 10. panta sestajā un astotajā daļā un 16.¹ panta 3.² daļā piemēro tādiem dzīvības apdrošināšanas līgumiem (ar līdzekļu uzkrāšanu), kas noslēgti, sākot ar 2018. gada 1. janvāri.

127. Piemērojot šā likuma 12. panta piekto daļu, pensionāra neapliekamais minimums:

- 1) 2018. gadā ir 3000 *euro*;
- 2) 2019. gadā ir 3240 *euro*.

129. Ja 2018. taksācijas gadā algota darba ienākums, pensija vai pabalsts tiek izmaksāts par pirmstaksācijas gadu, šiem ienākumu veidiem piemēro attiecīgajā pirmstaksācijas gadā spēkā esošo iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmi.

138. Grozījums likuma 13.
panta pirmās daļas 1. punktā
attiecībā uz tā papildināšanu ar
"l", "m" un "n" apakšpunktu
stājas spēkā 2018. gada 1.
jūlijā.

AKTUALITĀTES

Darbinieku ēdināšana

Par iedzīvotāju ienākuma nodokli

8. pants. Gada apliekamā ienākuma avoti

15. No maksātāja ienākumiem, par kuriem maksā algas nodokli, izslēdz darba devēja apmaksātos darba koplīgumā noteiktos darbinieka ēdināšanas izdevumus, ja netiek pārsniegti 480 euro gadā (vidēji 40 euro mēnesī) un darba devējs izpilda šādus nosacījumus:

- 1) darba devēja apmaksātie darba koplīgumā noteiktie visu darbinieku ēdināšanas izdevumi nepārsniedz piecus procentus no darba devēja gada kopējā bruto algu fonda;
- 2) darba devējs nodarbina vismaz sešus darbiniekus;
- 3) darba devējam pirmstaksācijas gada 15.decembrī saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parādnieku datubāzē pēdējās datu aktualizācijas datumā esošo informāciju nav nodokļu (nodevu) parādu (tai skaitā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu parādu), kas kopsummā pārsniedz 150 euro;

4) darba devējs ar tādu kompetentas institūcijas lēmumu vai tiesas nolēmumu, kas stāties spēkā un kļuvis nepārsūdzams, pēdējo divu taksācijas gadu laikā nav atzīts par vainīgu pārkāpumā, kurš izpaužas kā:

a) viena vai vairāku tādu valstu pilsoņu vai pavalstnieku nodarbināšana, kuri nav Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņi vai pavalstnieki, ja tie Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā uzturas nelikumīgi,

b) personas nodarbināšana bez rakstveidā noslēgta darba līguma, ja nodokļu normatīvajos aktos noteiktajā termiņā nav iesniegtas ziņas par darba ņēmēja statusa iegūšanu,

c) darbā notikuša nelaimes gadījuma neizmeklēšana atbilstoši normatīvo aktu prasībām vai slēpšana, ja šā nelaimes gadījuma rezultātā nodarbinātajam radušies smagi veselības traucējumi vai iestājusies nāve;

5) darba devējs ir veicis saimniecisko darbību vismaz vienu pilnu kalendāra gadu pirms taksācijas gada, kurā uzsāk atbrīvojuma piemērošanu attiecībā uz darbiniekiem;

6) darba devējam nav pasludināts maksātnespējas process, nav apturēta tā saimnieciskā darbība vai tas netiek likvidēts.

16. Ja darba devējs ir grupas uzņēmums un darba koplīguma nosacījumi attiecas uz visu uzņēmumu grupu, tad šā panta piecpadsmitās daļas 5.punktā minēto kritēriju attiecina uz visiem uzņēmumu grupas dalībniekiem kopumā.

17. Ja netiek izpildīti šā panta piecpadsmitajā un sešpadsmitajā daļā minētie nosacījumi, darba devējam no saviem līdzekļiem jāsamaksā nodoklis par gada laikā nepamatoti izmantoto šā panta piecpadsmitajā daļā minēto atbrīvojumu.

18. Ja darba devējs, kura darbiniekiem — maksātājiem — tiek piemērots šā panta piecpadsmitajā daļā noteiktais nodokļa atbrīvojums, vairs neizpilda kādu no atbrīvojuma piemērošanai noteiktajiem kritērijiem, maksātājam piemēro minēto atbrīvojumu no taksācijas gada sākuma līdz mēnesim, kurā darba devējs atbrīvojuma piemērošanai noteiktos kritērijus ir izpildījis (proporcionāli mēnešu skaitam).

19. Šā panta piecpadsmitajā daļā noteikto nodokļa atbrīvojumu nepiemēro, ja darba devējs ir valsts, pašvaldības, publiskas personas vai publiski privātā kapitālsabiedrība.

Darbiniekiem var nodrošināt ēdināšanu:

- ja iegādājas uzņēmums pārtiku no veikaliem un darbinieki paši uz vietas gatavo;*
- uzņēmums pasūta sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu atvest uz vietas ēdienu;*
- darbinieki var doties uz brīvi izvēlētu ēdnīcu vai pirkt gatavu veikalā un atnes grāmatvedim pēc tam čeku;*
- var nodrošināt talonu sistēmu, ja ir līgums ar konkrēto ēdināšanas iestādi;*

Kārtību atrunās grāmatvedības organizācijas dokumentos un darba kārtības noteikumos.

Darba devēju stipendijas

Par iedzīvotāju ienākuma nodokli

9. pants. Ar nodokli neapliekamo ienākumu veidi

1. Gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti šādi ienākumu veidi:

8) stipendijas, kas izmaksātas no budžeta, Ministru kabineta apstiprinātas biedrības vai nodibinājuma līdzekļiem vai no to starptautisko izglītības vai sadarbības programmu līdzekļiem, kurās līdzdalību ir apstiprinājis Ministru kabinets;

8¹) stipendijas līdz 280 euro mēnesī, ko izglītojamam atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai, kādā organizē un īsteno darba vidē balstītas mācības, izmaksā komersants, iestāde, biedrība, nodibinājums, fiziskā persona, kura reģistrēta kā saimnieciskās darbības veicēja, kā arī individuālais uzņēmums, tai skaitā zemnieku vai zvejnieku saimniecība, un citi saimnieciskās darbības veicēji;

8²) stipendijas, kuras izmaksātas studējošajam, kas apgūst medicīniskās izglītības programmu, izglītības programmas apguves veicināšanai, un kuras izmaksā no ārstniecības iestādes līdzekļiem;

Brīvprātīgais darbs

9. pants. Ar nodokli neapliekamo ienākumu veidi

1. Gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti šādi ienākumu veidi:

44) ar brīvprātīgā darba veikšanu saistīto personificēto izdevumu kompensācijas, kuras brīvprātīgā darba veicējam atbilstoši brīvprātīgā darba līguma noteikumiem sedz brīvprātīgā darba organizētāji:

a) par ēdināšanu, viesnīcu (naktsmītni), ceļa (transporta) izdevumiem, degvielu, apģērbu un apmācību — Ministru kabineta noteiktā sastāva un normu ietvaros un kuru kopējais apmērs taksācijas gada laikā (neatkarīgi no izmaksātāja) nepārsniedz 1000 *euro*,

b) par veselības un dzīvības apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem brīvprātīgā darba veikšanas laikā, ja normatīvie akti paredz brīvprātīgā darba organizētājam obligātu pienākumu nodrošināt šādu nelaimes gadījumu apdrošināšanu,

c) par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu attiecībā uz trešajām personām (izņemot sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu), ja normatīvie akti paredz brīvprātīgā darba organizētājam obligātu pienākumu nodrošināt šādas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu,

d) par veselības pārbaudēm, ja normatīvie akti paredz brīvprātīgā darba organizētājam obligātu pienākumu nodrošināt šādas veselības pārbaudes.

Ministru kabineta noteikumi Nr.899

Rīgā 2010.gada 21.septembrī (prot. Nr.48 37.§)

Likuma "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)" normu piemērošanas kārtība

54.² Piemērojot likuma [9. panta](#) pirmās daļas 44. punktu, ar nodokli nav apliekamas ar brīvprātīgā darba veikšanu saistīto personificēto izdevumu kompensācijas, kuras brīvprātīgā darba veicējam atbilstoši brīvprātīgā darba līguma noteikumiem sedz brīvprātīgā darba organizētāji, šādā apmērā:

54.² 1. izdevumi, kuru kopējais apmērs taksācijas gada laikā (neatkarīgi no izmaksātāja) nepārsniedz 1000 euro (izņemot šo noteikumu 54.² 2. apakšpunktā minētos izdevumus):

54.² 1.1. par ēdināšanu – ne vairāk kā 6 euro par katru dienu;...

54.2 1.2. par viesnīcu (naktsmītņi), ja ir iesniegti attiecīgos izdevumus apliecinājoši attaisnojuma dokumenti – ne vairāk kā 57 euro par diennakti;

54.2 1.3. par ceļa (transporta) izdevumiem (izņemot izdevumus par degvielu), ja ir iesniegti attiecīgos izdevumus apliecinājoši attaisnojuma dokumenti;

54.2 1.4. par degvielu, ja brīvprātīgā darba veicējs lieto viņa īpašumā vai valdījumā esošu transportlīdzekli, – ne vairāk kā 50 euro mēnesī;

54.2 1.5. par apģērbu, ja tas saistīts ar darbības specifiku vai norāda uz konkrētu atpazīstamību un piederību;

54.2 1.6. par apmācību, ja tā saistīta ar darbības specifiku un nav saistīta ar pamatzglītību, – ne vairāk kā 200 euro gadā;

54.² 2. izdevumi par pakalpojumiem, kuru obligāta nodrošināšana ir noteikta saskaņā ar normatīvajiem aktiem:

54.² 2.1. par veselības un dzīvības apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem brīvprātīgā darba veikšanas laikā, ja tā ir pamatota ar izdevumus apliecinošiem attaisnojuma dokumentiem;

54.² 2.2. par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu attiecībā uz trešajām personām (izņemot sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu), ja tā ir pamatota ar izdevumus apliecinošiem attaisnojuma dokumentiem;

54.² 2.3. par veselības pārbaudēm, ja tās ir pamatotas ar izdevumus apliecinošiem attaisnojuma dokumentiem.

54.³ Piemērojot likuma [9. panta](#) pirmās daļas 44. punktu, ar nodokli ir apliekama tā brīvprātīgā darba organizētāja segtā izdevumu daļa, kas pārsniedz šo noteikumu 54.² 1. apakšpunktā noteiktās normas.

Balvas

IIN likums 9. pants. Ar nodokli neapliekamo ienākumu veidi

1. Gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti šādi ienākumu veidi:

32) darba devēja darbiniekam piešķirts apbalvojums (arī atzinības raksts, goda raksts, pateicības raksts, diploms, medaļa, piemiņas kauss), kam nav atlīdzības nozīmes rakstura, bet ir morāla novērtējuma raksturs.

Konkursi un sacensības

IIN likums 9. pants. Ar nodokli neapliekamo ienākumu veidi

1. Gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti šādi ienākumu veidi:

10) konkursos un sacensībās saņemtās mantiskās un naudas balvas (prēmijas), kuru kopējā vērtība taksācijas gadā nepārsniedz **143 euro**, un publiskos starptautiskos konkursos un starptautiskās sacensībās gūtās balvas un prēmijas, kuru kopējā vērtība gadā nepārsniedz **1423 euro**, kā arī Baltijas Asamblejas balvu laureātiem izmaksātā naudas prēmija un Ministru kabineta balva.

Kompensācijas

Par iedzīvotāju ienākuma nodokli. 9. pants. Ar nodokli neapliekamo ienākumu veidi

1. Gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti šādi ienākumu veidi:

16) kompensācijas izmaksas likumos un Ministru kabineta noteikto normu ietvaros, izņemot kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu;

16¹) komandējuma un darba brauciena izdevumu kompensācijas normas Ministru kabineta noteiktajā apmērā vai apmērā, kas noteikts valstī, kurā tiek veikti darba vai dienesta pienākumi (darba vieta atrodas citā valstī);

Ministru kabineta noteikumi Nr.969

Rīgā 2010.gada 12.oktobrī (prot. Nr.52 25.§)

Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi

21. Ja darbinieks bijis komandējumā Latvijas Republikā, viņam atlīdzina:

21.2. dienas naudu – sešus *euro* par katru komandējuma dienu. Ja darbinieks komandējuma laikā katru dienu var atgriezties pastāvīgajā dzīvesvietā un tas ir ekonomiski pamatoti, institūcijas vadītājs var pieņemt lēmumu par dienas naudas atlīdzināšanu 50 % apmērā no minētās summas. Ja darbinieks tiek komandēts tikai uz vienu dienu un var atgriezties pastāvīgajā dzīvesvietā, ievērojot normatīvajos aktos noteikto darba un atpūtas režīmu, dienas nauda netiek maksāta;

43. Ja darbiniekam ir iespējams atgriezties dzīvesvietā tās pašas diennakts laikā, kurā darba brauciens ir sācies, un viņam tiek nodrošināta normatīvajos aktos noteiktā darba un atpūtas režīma ievērošana, minētie papildu izdevumi netiek segti un kompensācija netiek izmaksāta.

Darba devēja auto

Ministru kabineta noteikumi Nr.899

Rīgā 2010.gada 21.septembrī (prot. Nr.48 37.§)

Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas kārtība

43. Likuma [9.panta](#) pirmās daļas 16.punkta izpratnē kompensācijas izmaksas ir arī summas, ko darba devējs darbiniekam izmaksā sakarā ar darbiniekam piederoša personiskā transportlīdzekļa (kas atbilstoši darba līgumam tiek izmantots darba vajadzībām) nolietojanos un kas noteikta 0,04 *euro* apmērā par katru nobraukto kilometru, bet ne vairāk kā 57 *euro* mēnesī.

Par iedzīvotāju ienākuma nodokli

8. pants. Gada apliekamā ienākuma avoti

2.³ Šā panta otrajā un 2.¹ daļā minētais ienākums ietver arī darbiniekam, dalībniekam, kapitālsabiedrības valdes loceklim vai padomes loceklim, personai, kas pilda pienākumus vēlētā amatā, kā arī šo personu ģimenes locekļiem (turpmāk — labuma guvējs) doto labumu no darba devējam piederoša vai darba devēja rīcībā esoša vieglā pasažieru automobiļa izmantošanas tādiem uzdevumiem vai vajadzībām, kas nav saistītas ar darba vai dienesta pienākumu vai darba devēja saimnieciskās darbības veikšanu, ja labuma gūšanas mēnesī par vieglo pasažieru automobili nemaksā uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokli.

Šīs panta daļas izpratnē par fiziskās personas ģimenes locekļiem uzskatāmi tās vecāki, vecvecāki, laulātais, bērni un mazbērni.

Par gūto labumu no darba devējam piederoša vai darba devēja rīcībā esoša vieglā pasažieru automobiļa izmantošanas, ja par vieglo pasažieru automobili nemaksā uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokli, ir jāmaksā algas nodoklis.

9. pants. Ar nodokli neapliekamo ienākumu veidi

1. Gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti šādi ienākumu veidi:

41) labums no darba devējam piederoša vai darba devēja rīcībā esoša vieglā pasažieru automobiļa izmantošanas, ja par šo automobili labuma gūšanas mēnesī ir samaksāts uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis.

Avansa norēķini

8. pants. Gada apliekamā ienākuma avoti

2.⁷ Algota darba ienākumam pielīdzina arī izsniegto skaidrās vai bezskaidrās naudas avansu, ko darbiniekam, valdes loceklim, padomes loceklim, īpašniekam, dalībniekam vai biedram piešķir komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības, Eiropas komercsabiedrības, Eiropas kooperatīvās sabiedrības, Eiropas ekonomisko interešu grupas, biedrības, nodibinājumi, individuālie uzņēmumi, zemnieku vai zvejnieku saimniecības, organizācijas, individuālie komersanti vai fiziskās personas, kas reģistrējušās Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējas, ja par to vai tā daļu nav veikts norēķins 90 dienu laikā pēc komandējuma vai darba brauciena beigām, bet pārējos gadījumos — 90 dienu laikā no skaidrās vai bezskaidrās naudas avansa izsniegšanas dienas. Šīs daļas izpratnē 90 dienu periodu skaita ar nākamo dienu pēc komandējuma vai darba brauciena beigām vai pēc skaidrās vai bezskaidrās naudas avansa izsniegšanas dienas.

2.⁸ Šā panta 2.⁷ daļu nepiemēro, ja kopējā izsniegto skaidrās vai bezskaidrās naudas avansu atlikusī summa, kura ir avansa saņēmēja rīcībā, nepārsniedz valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru.

Prēmijas, pabalsti , piemaksas, labumi

8. pants. Gada apliekamā ienākuma avoti

1. Maksātāja gada apliekamo ienākumu veido ienākumi, par kuriem ir jāmaksā algas nodoklis atbilstoši šā panta otrajai, ceturtajai un piektajai daļai, un pārējie šā panta trešajā daļā minētie ienākumi.

2. Pie ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā algas nodoklis, atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem tiek pieskaitīta darba alga, prēmijas, vienreizēja un sistemātiska atlīdzība un citi ienākumi, ko darbinieks saņem uz pašreizējo vai iepriekšējo darba attiecību pamata komercsabiedrībās, kooperatīvajās sabiedrībās, Eiropas komercsabiedrībās, Eiropas kooperatīvajās sabiedrībās, Eiropas ekonomisko interešu grupās, valsts un pašvaldību iestādēs, biedrībās, nodibinājumos, individuālajos uzņēmumos, zemnieku vai zvejnieku saimniecībās, organizācijās un no fiziskajām personām (arī individuālā komersanta), kā arī atlīdzība par valsts dienesta pienākumu izpildi un ienākumi no cita darba līguma izpildes.

2.¹ Algas nodokli maksā par ienākumu, kas gūts par pienākumu pildīšanu Latvijas Republikā reģistrētas kapitālsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības, Eiropas komercsabiedrības, Eiropas kooperatīvās sabiedrības padomē vai valdē, neatkarīgi no tā, vai ienākums tiek saņemts no Latvijas Republikā reģistrētas kapitālsabiedrības vai citas kapitālsabiedrības, kas nav Latvijas Republikas rezidents, kā arī par ienākumu, kas gūts par pienākumu pildīšanu vēlētā valsts pārvaldes institūcijā, citā vēlētā amatā un amatā, kurā persona iecelta, pamatojoties uz Saeimas, Ministru kabineta vai pašvaldības domes lēmumu.

Ministru kabineta noteikumi Nr.899
Rīgā 2010.gada 21.septembrī (prot. Nr.48 37.§)
Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu
piemērošanas kārtība

18.¹ Piemērojot likuma [8. panta](#) otro daļu, ienākumi, par kuriem jāmaksā algas nodoklis, ir jebkuri uz pašreizējo vai iepriekšējo darba vai dienesta attiecību pamata darbiniekam vai personai, kura ir dienestā (turpmāk – darbinieks), izdarītie maksājumi vai labums, ko darbinieks tieši vai netieši gūst naudā vai citās lietās no darba devēja, ja šajos noteikumos nav noteikts citādi.

18.² Piemērojot likuma [8. panta](#) otro daļu, ienākumi, par kuriem nav jāmaksā algas nodoklis, ir šādi:

18.² 1. darba devēja izdevumi, kas nepieciešami [Darba aizsardzības likuma 15.](#), [22.](#) un [25. pantā](#) noteikto darba aizsardzības prasību izpildei;

18.² 2. darba devēja piešķirtie labumi un maksājumi, kas saistīti ar izdevumiem, kuri radušies darbiniekam sakarā ar darba pienākumu izpildi, kā arī maksājumi, ko darba devējs veicis, lai kompensētu darbinieka izdevumus, kas saskaņā ar likumu "[Par uzņēmumu ienākuma nodokli](#)" un likumu "[Par iedzīvotāju ienākuma nodokli](#)" attiecināmi uz darba devēja izdevumiem;

18.² 3. darba devēja segtie izdevumi:

18.² 3.1. par darbinieka apmācību, lai iegūtu, uzlabotu vai paplašinātu darbā, profesijā, amatā vai arodā nepieciešamās iemaņas un zināšanas (izņemot vispārējās izglītības iegūšanu un augstākās izglītības iegūšanu);

18.² 3.2. par darbinieka profesionālās sagatavotības paaugstināšanuursos un semināros;

18.² 3.3. par leģlietu ministrijas sistēmas iestādes vai leslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi vai karavīru attiecīgās dienesta pienākumu izpildei nepieciešamās izglītības iegūšanu saskaņā ar [Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu](#);

18.² 3.4. par darbinieku veselības aprūpi un sociālo rehabilitāciju Ministru kabineta noteikto normu ietvaros;

18.² 4. izdevumi, ko darba devējs sedz, sešus mēnešus pēc darbinieka norīkošanas darbā uz citu darba devēja norādītu vietu veicot maksājumus par darbinieka iepriekšējā dzīvokļa īri un komunālajiem pakalpojumiem, ja darbinieka ģimene paliek iepriekšējā dzīvesvietā;

18.² 5. izdevumi, ko darba devējs sedz, sešus mēnešus pēc darbinieka norīkošanas darbā uz citu darba devēja norādītu vietu kompensējot starpību starp darbinieka iepriekšējā dzīvokļa īres un komunālo pakalpojumu maksājumiem un viņa dzīvokļa īres un komunālo pakalpojumu maksājumiem citā apdzīvotā vietā, uz kuru darba pienākumu dēļ darbinieks un viņa ģimene ir pārcēlušies pēc darba devēja norādījuma;

18.² 6. izdevumi par lekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai leslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi vai karavīru pārcelšanu dienesta interesēs uz citu apdzīvotu vietu, kompensējot dzīvojamās telpas īres un komunālo pakalpojumu maksājumus saskaņā ar [Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu](#);

18.² 7. to darbinieka izdevumu kompensācija, kas saistīti ar pārcelšanos uz citu dzīvesvietu Latvijā vai ārpus tās sakarā ar viņa iecelšanu citā amatā vai šādas iecelšanas izbeigšanu;

18.² 8. izdevumi, kas saistīti ar izklaides pasākumiem, ceļojumiem, ārstniecību, izglītību (arī darba devēja stipendijas), ēdināšanu un atspirdzinošu dzērienu iegādi, ja attiecīgie izdevumi nav sadalāmi personāli un ir iekļauti darba devēja apliekamajā ienākumā;

18.² 9. darba devēja dāvanas, kuru kopējā vērtība taksācijas gada laikā nepārsniedz 14,23 *euro*;

18.² 10. darba devēja darbiniekam piešķirtie apbalvojumi, kam nav atlīdzības nozīmes rakstura, bet ir morāla novērtējuma raksturs.

18.³ Piemērojot likuma [8. panta](#) otro daļu, ar algas nodokli apliek pārējos ienākumus, kas nav minēti šo noteikumu [18.2 punktā](#), tai skaitā:

18.³ 1. darba samaksu vai citu atlīdzību, ko izmaksā darba devējs, arī visas piemaksas pie darba algas, atvaļinājuma samaksu un atvaļinājuma pabalstu, komisijas naudu, prēmijas, pabalstus, kā arī darba līgumā par darba nosacījumu maiņu paredzēto atlīdzību;

18.³ 2. atlaišanas pabalstu un citus maksājumus, kurus darba devējs izmaksā darbiniekam atlaišanas gadījumā vai darbam noteiktu ierobežojumu gadījumā;

18.³ 3. darba devēja dāvanas un balvas darbiniekam;

18.³4. darba devēja doto labumu darbinieka, viņa ģimenes locekļu vai darbinieka un viņa ģimenes locekļu personīgajam patēriņam, kas izpaužas īpašuma nodošanas vai īpašuma lietošanas tiesību nodošanas veidā vai sniegto vai apmaksāto pakalpojumu veidā. Algas nodoklis maksājams saskaņā ar attiecīgā labuma tirgus vērtību neatkarīgi no tā, vai darbinieks var to pārvērst naudas izteiksmē vai nevar, par šādu darba devēja doto labumu:

18.³4.1. labumu, kas gūts, darba devējam sedzot izdevumus par darbinieka dzīvojamo telpu, vasarnīcas, garāžas un saimniecības ēku īri un komunālajiem pakalpojumiem, patērēto elektroenerģiju, tālruņa abonēšanu un sarunu apmaksu;

18.³4.2. darba devēja apmaksātajiem izdevumiem, kas saistīti ar darbinieka mājsaimniecībai nepieciešamā personāla algošanu;

18.³4.3. labumu, kas gūts, lietojot dzīvokli, kura uzturēšanas izdevumus sedz darba devējs (darba devēja atbilstošo izmaksu apmērs);

18.³ 5. jebkurus tiešos vai netiešos darba devēja pabalstus un darbinieka un viņa ģimenes locekļu izdevumus, kuri ir sadalāmi personāli un ir saistīti ar izklaides pasākumiem, ceļojumiem, ārstniecību, izglītību (arī darba devēja stipendijas), ēdināšanu un atspirdzinošu dzērienu iegādi un kurus sedz darba devējs;

18.³ 6. citus ienākumus, maksājumus un labumus, kas nav minēti šo noteikumu [18.² punktā](#).

18.⁴ Piemērojot likuma [8. panta](#) otro daļu, algas nodoklis jāmaksā par ienākumiem, kas gūti kā starpība starp darbinieka noguldījumam (depozītam) noteikto procentu likmi un kredītiestādes noteikto noguldījuma (depozīta) parasto procentu likmi, ja darba devējs noteicis darbinieka noguldījumam (depozītam) augstākus noguldījuma (depozīta) procentus par attiecīgajā kredītiestādē noteiktajiem parastajiem noguldījuma (depozīta) procentiem.

18.⁵ Piemērojot likuma [8. panta](#) otro daļu, algas nodoklis jāmaksā par labumu, ko darbinieks guvis (mājsaimniecībai vai personīgajam patēriņam) no darba devēja konta kredītiestādē apmaksājamiem izdevumiem (arī izmantojot debetkarti un kredītkarti), ja darbinieks nav atmaksājis darba devējam šos izdevumus.

18.⁶ Piemērojot likuma [8. panta](#) 2.¹ daļu, ienākumu, par kuru maksājams algas nodoklis, nosaka saskaņā ar šo noteikumu 18.¹, 18.³, 18.⁴ un [18.5 punktu](#).

Valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas

Grozījumi likumā "Par valsts sociālo apdrošināšanu"

Izdevējs: Saeima

Veids: likums

Pieņemts: 27.07.2017.

Stājas spēkā: 01.01.2018.

Statuss: vēl nav spēkā

Tēma: Apdrošināšana, Sociālā aizsardzība

Publicēts: "Latvijas Vēstnesis", 156 (5983),
08.08.2017.

OP numurs: 2017/156.8

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

6) autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs - komersants, individuālais uzņēmums (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecība), kooperatīva sabiedrība, nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība, iestāde, organizācija, biedrība, nodibinājums un fiziskā persona, kura reģistrēta kā saimnieciskās darbības veicējs.

3.pants. Sociālās apdrošināšanas jēdziens un pamatprincipi

(3) Sociāli apdrošinātajām personām, kuras ir pakļautas veselības apdrošināšanai, ir tiesības saņemt no valsts budžeta līdzekļiem apmaksājamus veselības aprūpes pakalpojumus.

4.pants. Sociālās apdrošināšanas veidi

Sociālās apdrošināšanas veidi ir šādi:

7) veselības apdrošināšana.

5.pants. Sociāli apdrošināmās personas

(4) Persona ir sociāli apdrošināta darba negadījumu apdrošināšanai, apdrošināšanai pret bezdarbu, invaliditātes apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai un vecāku apdrošināšanai un tai (par to) ir jāveic obligātās iemaksas, sākot ar dienu, kad šī persona ir ieguvusi šā panta pirmajā daļā minēto statusu, izņemot pašnodarbinātā statusu.

Persona ir sociāli apdrošināta pensiju apdrošināšanai, ja faktiski ir veiktas obligātās iemaksas.

6.pants. Obligāti sociāli apdrošināmās personas atbilstoši to nodarbinātībai, vecumam, veselības stāvoklim un sociālās apdrošināšanas veidiem

(1) Darba ņēmēji, par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas jāveic vispārējā režīmā, ir sociāli apdrošināmi atbilstoši visiem sociālās apdrošināšanas veidiem.

Darba ņēmēji, par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas nav jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai, darba negadījumu apdrošināšanai, invaliditātes apdrošināšanai un apdrošināšanai pret bezdarbu.

(2) Darba ņēmēji, kuri sasnieguši vecumu, kas dod tiesības saņemt valsts vecuma pensiju, vai kuriem ir piešķirta valsts vecuma pensija (tai skaitā priekšlaicīgi) un par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai, darba negadījumu apdrošināšanai un veselības apdrošināšanai.

Darba ņēmēji, kuriem ir piešķirta izdienas pensija vai kuri ir personas ar invaliditāti - valsts speciālo pensiju saņēmējas - un par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, invaliditātes apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai, darba negadījumu apdrošināšanai un veselības apdrošināšanai.

Darba ņēmēji, kuri sasnieguši vecumu, kas dod tiesības saņemt valsts vecuma pensiju, vai kuriem ir piešķirta valsts vecuma pensija (tai skaitā priekšlaicīgi) un par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas nav jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai un darba negadījumu apdrošināšanai.

Darba ņēmēji, kuriem ir piešķirta izdienas pensija vai kuri ir personas ar invaliditāti - valsts speciālo pensiju saņēmējas - un par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas nav jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, invaliditātes apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai un darba negadījumu apdrošināšanai.

(2⁴) Fiziskā persona, kura saņem autoratlīdzību (autortiesību un blakustiesību atlīdzību), ir pakļauta pensiju apdrošināšanai, un par viņu iemaksas tiek veiktas saskaņā ar šā likuma 23.¹ pantu.

izslēgt četrpadsmito daļu.

(14) Personai, kura ir darba ņēmējs un vienlaikus saņem arī autoratlīdzību (autortiesību un blakustiesību atlīdzību), ir tiesības izvēlēties: vai nu no autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) ienākuma neveikt sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, vai no autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) ienākuma veikt sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas atbilstoši pašnodarbinātajiem noteiktajai likmei un kārtībai.

Šādu izvēli persona var izdarīt tikai vienu reizi par pārskata ceturksni līdz termiņam, kas pašnodarbinātajam noteikts obligāto iemaksu veikšanai.

III¹ nodaļa. Finanšu līdzekļi veselības aprūpes pakalpojumiem

11.¹ pants. Finanšu līdzekļi veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai

Obligāto iemaksu daļa, kas atbilst vienam procentpunktam no obligāto iemaksu likmes, ir paredzēta veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai.

11.² pants. Veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai paredzēto finanšu līdzekļu ieskaitīšana un izlietošana

(1) Veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai paredzētie līdzekļi tiek ieskaitīti valsts pamatbudžeta ieņēmumos atbilstoši šā likuma 22. pantā noteiktajam.

(2) Veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai paredzēto līdzekļu izlietojumu un sociāli apdrošināto personu tiesības saņemt veselības aprūpes pakalpojumus nosaka veselības aprūpes finansēšanas likums."

14.pants. Obligāto iemaksu objekts

(18) Papildus šā panta otrajā daļā brīvi izvēlētajam obligāto iemaksu objektam pašnodarbinātā obligāto iemaksu objekts pensiju apdrošināšanai ir faktisko ienākumu un šo brīvi izvēlēto iemaksu objektu starpība.

(19) Obligāto iemaksu objekts ir autoratlīdzība (autortiesību un blakustiesību atlīdzība), no kuras autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs veic iemaksas pensiju apdrošināšanai.

16.pants. Nokavējuma nauda

(3) Nokavējuma nauda maksājama vai piedzenama no darba devēja, pašnodarbinātā, autoratlīdzības izmaksātāja, iekšzemes darba ņēmēja pie darba devēja — ārvalstnieka un ārvalstu darba ņēmēja pie darba devēja — ārvalstnieka finanšu līdzekļiem.

18.pants. Obligāto un brīvprātīgo iemaksu likme

(1) Obligāto iemaksu likme, ja darba ņēmējs tiek apdrošināts visiem sociālās apdrošināšanas veidiem, ir 35,09 procenti, no kuriem 24,09 procentus maksā darba devējs un 11 procentus - darba ņēmējs.

20.¹ pants. Darba ienākumu un obligāto iemaksu apmēra precizēšana

(7) Autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs precizē autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) un obligātās iemaksas no autoratlīdzībām (autortiesību un blakustiesību atlīdzībām) par iepriekšējo mēnesi pirms pārskata mēneša.

23.pants. Ziņojums par obligātajām iemaksām

(1⁵) Autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs reizi mēnesī līdz obligāto iemaksu veikšanai noteiktajam termiņam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam ziņojumu par veiktajām iemaksām pensiju apdrošināšanai no autoratlīdzībām (autortiesību un blakustiesību atlīdzībām).

V¹ nodaļa. Obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai no autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) un pašnodarbinātā ienākumiem

23.1 pants. Obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai no autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības)

(1) Autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs, izņemot mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju, no saviem līdzekļiem maksā obligātās iemaksas piecu procentu apmērā no šīs autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) tās saņēmēja valsts pensiju apdrošināšanai.

(2) Autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs obligātās iemaksas veic speciālā budžeta kontā termiņā, kas norādīts Valsts ieņēmumu dienesta izsniegtajā paziņojumā.

(3) Par autoratlīdzības saņēmēju veiktās iemaksas no autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra reģistrē autoratlīdzības saņēmēja valsts pensiju apdrošināšanai.

23.² pants. Obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai pašnodarbinātajiem

Pašnodarbinātie [izņemot autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) saņēmējus, par kuriem obligātās iemaksas veic šā likuma 23.¹ pantā noteiktajā kārtībā] obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai veic vismaz piecu procentu apmērā:

1) ja pašnodarbinātā ienākumi mēnesī sasniedz vai pārsniedz Ministru kabineta noteikto obligāto iemaksu objekta minimālo apmēru, - papildus šā likuma 14. panta otrajā daļā noteiktajam obligāto iemaksu objektam reizi ceturksnī veic obligātās iemaksas valsts pensiju apdrošināšanai no brīvi izraudzīto obligāto iemaksu objektu un faktisko ienākumu starpības;

2) ja pašnodarbinātā ienākumi mēnesī nerasniedz Ministru kabineta noteikto obligāto iemaksu objekta minimālo apmēru, - reizi ceturksnī veic obligātās iemaksas valsts pensiju apdrošināšanai. Ja pašnodarbinātā ienākumi taksācijas gadā nerasniedz 50 *euro*, iemaksas pensiju apdrošināšanai var neveikt.

23.³ pants. Obligāto iemaksu pensiju apdrošināšanai reģistrēšana personu kontos

(1) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra atbilstoši faktiski veiktajām obligātajām iemaksām no autoratlīdzībām (autortiesību un blakustiesību atlīdzībām) un pašnodarbinātā faktiski veiktajām obligātajām iemaksām pensiju apdrošināšanai, piemērojot obligāto iemaksu likmi pensiju apdrošināšanai, reģistrē personas obligāto iemaksu objektu pensiju apdrošināšanai un pensijas kapitālu.

(2) Saskaņā ar šā likuma 23.¹ pantu un 23.² panta 2. punktu veiktās obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai neveido personas fondēto pensijas kapitālu.

Pārejas noteikumi

64. Ministru kabinets izstrādā un 2018. gada valsts budžeta likumprojektu paketē iesniedz Saeimai likumprojektu par veselības aprūpes finansēšanu, nosakot sasaisti starp veiktajām iemaksām un veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanu.

65. Šā likuma 3. panta trešā daļa, 4. panta septītais punkts, grozījums 5. panta ceturtajā daļā attiecībā uz daļas papildināšanu ar vārdiem "un veselības apdrošināšanai", grozījums 6. pantā attiecībā uz pirmās un otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, grozījums 6. panta 2.¹, 2.³, trešajā daļā, sestajā daļā, astotajā daļā, devītajā daļā, divpadsmitajā daļā attiecībā uz papildināšanu ar vārdiem "veselības apdrošināšanai", III¹ nodaļa, grozījums attiecībā uz 18. panta pirmās daļas un 22. panta pirmās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā vienlaikus ar pārejas noteikumu 64. punktā minēto veselības aprūpes finansēšanas likuma spēkā stāšanos.

DARBA TIESĪBAS

Grozījumi Darba likumā

Izdevējs: Saeima

Veids: likums

Pieņemts: 27.07.2017.

Stājas spēkā: 16.08.2017.

Statuss: spēkā esošs

Tēma: Darba tiesības

Publicēts: "Latvijas Vēstnesis", 152 (5979),
02.08.2017.

OP numurs: 2017/152.3

1. Aizstāt visā likumā vārdus "bērns invalīds" (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdiem "bērns ar invaliditāti" (attiecīgā skaitlī un locījumā).

2. Aizstāt visā likumā vārdu "invalīds" (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdiem "persona ar invaliditāti" (attiecīgā skaitlī un locījumā).

18. pants. Darba koplīguma puses

(1) Darba koplīgumu uzņēmumā slēdz darba devējs un darbinieku arodbiedrība vai darbinieku pilnvaroti pārstāvji, ja darbinieki nav apvienojušies arodbiedrībā.

(2) Darba koplīgumu nozārē vai teritorijā (turpmāk arī - ģenerālvienošānās) slēdz darba devējs, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība ar arodbiedrību apvienību, kura apvieno vislielāko strādājošo skaitu valstī, vai arodbiedrību, kas ietilpst apvienībā, kura apvieno vislielāko strādājošo skaitu valstī, ja ģenerālvienošānās pusēm ir atbilstošs pilnvarojums vai ja tiesības slēgt ģenerālvienošānos paredzētas šo apvienību (savienību) statūtos.

Darba devējs, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība, ja tai ir atbilstošs pilnvarojums vai tiesības pievienoties jau esošam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā paredzētas organizācijas vai organizāciju apvienības statūtos, var pievienoties jau noslēgtajam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā.

(3) Noslēgtā darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības ģenerālvienošanās ir saistoša šīs organizācijas vai organizāciju apvienības biedriem.

Šis noteikums attiecas arī uz darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības biedriem, ja attiecīgā darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība ir pievienojusies jau noslēgtajam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā.

Darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības biedra vēlāka izstāšanās no darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības neietekmē koplīguma spēku attiecībā uz šo darba devēju vai darba devēju organizācijas biedru.

(4) Ja ģenerālvienošanās noslēgušie darba devēji, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība, tajā skaitā arī darba devēji, kas pievienojušies jau noslēgtajam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā, kādā nozarē atbilstoši Centrālās statistikas pārvaldes datiem nodarbina vairāk nekā 50 procentus darbinieku vai viņu preču apgrozījums vai pakalpojumu apjoms ir vairāk nekā 50 procenti no nozares preču apgrozījuma vai pakalpojumu apjoma, tad ģenerālvienošanās ir saistoša visiem attiecīgās nozares darba devējiem un attiecas uz visiem darbiniekiem, kurus nodarbina šie darba devēji.

Attiecībā uz minētajiem darba devējiem un darbiniekiem ģenerālvienošanās stājas spēkā ne agrāk kā triju mēnešu laikā no dienas, kad tā publicēta oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un tajā nav noteikts cits - vēlāks spēkā stāšanās laiks.

Ģenerālvienošanās oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" publicējama uz pušu kopīga pieteikuma pamata."

58.pants. Atstādināšana no darba

(7) Darba devējam ir tiesības uzteikt darba līgumu laikā, kad darbinieks ir atstādināts no darba.

75.³ pants. Stundas algas likmes aprēķināšana

Stundas algas likmi aprēķina, dalot darbiniekam noteikto mēneša darba algu ar darba stundu skaitu attiecīgajā kalendāra mēnesī.

Ja darbiniekam noteikts summētais darba laiks, stundas algas likmi aprēķina, dalot darbiniekam noteikto mēneša darba algu ar attiecīgā kalendāra gada vidējo darba stundu skaitu mēnesī.

84.pants. Konkurences ierobežojums pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanās

(1) Darbinieka un darba devēja vienošanās par darbinieka profesionālās darbības ierobežojumu (konkurences ierobežojums) pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanās ir pieļaujama vienīgi tad, ja minētā vienošanās atbilst šādām pazīmēm:

1) tās mērķis ir aizsargāt darba devēju no tādas darbinieka profesionālās darbības, kas var radīt konkurenci darba devēja komercdarbībai, ņemot vērā darbinieka rīcībā esošo darba devēja aizsargājamo informāciju;...

3) attiecībā uz visu konkurences ierobežojuma laiku tā paredz darba devēja pienākumu pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanās maksāt darbiniekam atbilstošu ikmēneša atlīdzību par konkurences ierobežojuma ievērošanu.

(5) Vienošanās par konkurences ierobežojumu var attiekties uz dažādiem konkurences ierobežojuma veidiem, tajā skaitā uz darbinieka patstāvīgu konkurējošu saimniecisku darbību, darbinieka nodarbināšanu pie cita darba devēja, klientu vai bijušā darba devēja darbinieku nepārvilināšanu.

85.pants. Vienpusēja atkāpšanās no vienošanās par konkurences ierobežojumu

(1) Darba devēja uzteikuma gadījumā darba devējs var vienpusēji atkāpties no vienošanās par konkurences ierobežojumu tikai pirms uzteikuma vai vienlaikus ar to, bet citos darba tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumos - pirms darba līguma izbeigšanās.

91.pants. Blakus darbs

Darbiniekam ir tiesības slēgt darba līgumu ar vairākiem darba devējiem vai tikt citādi nodarbinātam, ja darba līgumā vai darba koplīgumā nav noteikts citādi.

92.pants. Ierobežojumi veikt blakus darbu

(1) Darbinieka tiesības veikt blakus darbu var ierobežot darba devējs, ciktāl tas attaisnojams ar darba devēja pamatotām un aizsargājamām interesēm, it īpaši ja šāds blakus darbs negatīvi ietekmē vai var ietekmēt darbinieka saistību pienācīgu izpildi.

(2) Darba devējam strīda gadījumā ir pienākums pierādīt, ka ierobežojums veikt blakus darbu ir attaisnojams ar darba devēja pamatotām un aizsargājamām interesēm.

96.pants. Profesionālā apmācība vai kvalifikācijas paaugstināšana

(8) Ja darbinieks, izņemot šā likuma [100.panta](#) piektajā daļā minēto gadījumu, uzteic darba līgumu laikā, kad, pamatojoties uz darba devēja un darbinieka noslēgto vienošanos, tiek īstenota profesionālā apmācība vai kvalifikācijas paaugstināšana, vai darbinieks pārtrauc profesionālo apmācību vai kvalifikācijas paaugstināšanu prettiesiskas rīcības dēļ, darba devējam ir tiesības prasīt, lai darbinieks atlīdzina visus faktiskos izdevumus par profesionālo apmācību vai kvalifikācijas paaugstināšanu, kurus darba devējs nevar atgūt no profesionālās apmācības vai kvalifikācijas paaugstināšanas pakalpojuma sniedzēja.

Šādas tiesības darba devējam ir, arī uzteicot darba līgumu šā likuma [101.](#) panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. un 5. punktā noteiktajos gadījumos, kā arī [101.](#) panta piektajā daļā noteiktajā gadījumā.

103.pants. Darba devēja uzteikuma termiņš

(1) Ja darba koplīgumā vai darba līgumā nav noteikts garāks uzteikuma termiņš, darba devējam, uzteicot darba līgumu, jāievēro šādi termiņi:

1) nekavējoties — ja darba līgums tiek uzteikts šā likuma 101. panta pirmās daļas 2., 4. vai 7. punktā noteiktajos gadījumos;

izslēgt pirmās daļas 2. punktā skaitli "7".

2) 10 dienas — ja darba līgums tiek uzteikts šā likuma 101. panta pirmās daļas 1., 3., 5. vai 11. punktā noteiktajos gadījumos;

100.pants. Darbinieka uzteikums

(1) Darbiniekam ir tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu vienu mēnesi iepriekš, ja darba koplīgumā vai darba līgumā nav noteikts īsāks uzteikuma termiņš. Pēc darbinieka pieprasījuma uzteikuma termiņā neieskaita pārejošas darbnespējas laiku.

(2) Darbiniekam, kurš nodarbināts algotā pagaidu vai citā darbā saistībā ar viņa dalību aktīvajos nodarbinātības pasākumos, ir tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu vienu dienu iepriekš.

(3) Darbinieka tiesības atsaukt uzteikumu nosaka darba devējs, ja šādas tiesības nav noteiktas darba koplīgumā vai darba līgumā.

(4) Darbiniekam un darba devējam vienojoties, darba līgumu var izbeigt arī pirms uzteikuma termiņa izbeigšanās.

(5) Darbiniekam ir tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu, neievērojot šajā pantā noteikto uzteikuma termiņu, ja viņam ir svarīgs iemesls. Par šādu iemeslu atzīstams katrs tāds apstāklis, kas, pamatojoties uz tikumības un taisnprātības apsvērumiem, neļauj turpināt darba tiesiskās attiecības.

101.pants. Darba devēja uzteikums

(1) Darba devējam ir tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu, vienīgi pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar darbinieka uzvedību, viņa spējām vai ar saimniecisku, organizatorisku, tehnoloģisku vai līdzīga rakstura pasākumu veikšanu uzņēmumā, šādos gadījumos:

- 1) darbinieks bez attaisnojoša iemesla būtiski pārkāpis darba līgumu vai noteikto darba kārtību;*
- 2) darbinieks, veicot darbu, rīkojies prettiesiski un tādēļ zaudējis darba devēja uzticību;*
- 3) darbinieks, veicot darbu, rīkojies pretēji labiem tikumiem, un šāda rīcība nav savienojama ar darba tiesisko attiecību turpināšanu;*
- 4) darbinieks, veicot darbu, ir alkohola, narkotiku vai toksiska reibuma stāvoklī;*
- 5) darbinieks rupji pārkāpis darba aizsardzības noteikumus un apdraudējis citu personu drošību un veselību;*

6) darbiniekam nav pietiekamu profesionālo spēju nolīgta darba veikšanai;

7) darbinieks nespēj veikt nolīgto darbu veselības stāvokļa dēļ, un to apliecina ārsta atzinums;

8) ir atjaunots darbā darbinieks, kurš agrāk veica attiecīgo darbu;

9) tiek samazināts darbinieku skaits;

10) tiek likvidēts darba devējs — juridiskā persona vai personālsabiedrība;

11) darbinieks pārejošas darbnespējas dēļ neveic darbu vairāk nekā sešus mēnešus, ja darbnespēja ir nepārtraukta, vai vienu gadu triju gadu periodā, ja darbnespēja atkārtojas ar pārtraukumiem, šajā laikā neieskaitot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, kā arī darbnespējas laiku, ja darbnespējas iemesls ir nelaimes gadījums darbā, kura cēlonis saistīts ar darba vides faktoru iedarbību, vai arodslimība.

(2) Ja darba devējs ir nodomājis uzteikt darba līgumu, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. vai 5.punkta noteikumiem, viņam ir pienākums pieprasīt no darbinieka rakstveida paskaidrojumu. Lemjot par iespējamo darba līguma uzteikumu, darba devējam ir pienākums izvērtēt izdarītā pārkāpuma smagumu, apstākļus, kādos tas izdarīts, kā arī darbinieka personiskās īpašības un līdzšinējo darbu.

(3) Darba devējs var uzteikt darba līgumu, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. vai 5.punkta noteikumiem, ne vēlāk kā viena mēneša laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, neieskaitot darbinieka pārejošas darbnespējas laiku vai laiku, kad viņš ir bijis atvaļinājumā vai nav veicis darbu citu attaisnojošu iemeslu dēļ, bet ne vēlāk kā 12 mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

(4) Uzteikt darba līgumu šā panta pirmās daļas 6., 7., 8. vai 9.punktā minēto iemeslu dēļ ir atļauts, ja darba devējam nav iespējams darbinieku ar viņa piekrišanu nodarbināt citā darbā tai pašā vai citā uzņēmumā.

(5) Izņēmuma kārtā darba devējam ir tiesības viena mēneša laikā celt prasību tiesā par darba tiesisko attiecību izbeigšanu gadījumos, kas nav minēti šā panta pirmajā daļā, ja viņam ir svarīgs iemesls. Par šādu iemeslu atzīstams katrs tāds apstāklis, kas, pamatojoties uz tikumības un savstarpējas taisnprātības apsvērumiem, neļauj turpināt darba tiesiskās attiecības. Jautājumu par svarīga iemesla esamību izšķir tiesa pēc sava ieskata.

(6) Pirms darba līguma uzteikšanas darba devējam ir pienākums noskaidrot, vai darbinieks ir darbinieku arodbiedrības biedrs.

105.pants. Kolektīvā atlaišana

(3) Šā likuma noteikumi par kolektīvo atlaišanu neattiecas uz:

1) tālbraucēju kuģu apkalpēm;

117.pants. Uzņēmuma pārejas jēdziens

(3) Šīs nodaļas noteikumus piemēro tādai jūras kuģa īpašumtiesību pārejai, kas ir daļa no uzņēmuma vai tā patstāvīgas, identificējamās daļas (saimnieciskas vienības), bet ne atsevišķi viena vai vairāku jūras kuģu īpašumtiesību pārejai, ievērojot noteikumu, ka īpašumtiesību ieguvējs atrodas vai uzņēmums vai tā patstāvīgā, identificējamā daļa (saimnieciska vienība), kuras īpašumtiesības nodod, paliek Eiropas Savienības teritorijā.

136.pants. Virsstundu darbs

(9) Vienlaikus ar vienošanos par virsstundu darbu vai norīkošanu to veikt darbinieks un darba devējs var vienoties, ka darbiniekam piemaksu par virsstundu darbu aizstāj ar apmaksātu atpūtu citā laikā atbilstoši nostrādāto virsstundu skaitam, kā arī par šāda apmaksāta atpūtas laika piešķiršanas kārtību.

(10) Ja darbiniekam nepiešķir piemaksu par virsstundu darbu, bet to aizstāj ar apmaksātu atpūtu, tad šādu apmaksātu atpūtu piešķir mēneša laikā no virsstundu darba veikšanas dienas, bet, ja darbiniekam ir noteikts summētais darba laiks, apmaksātu atpūtu piešķir nākamajā pārskata periodā, bet ne vēlāk kā triju mēnešu laikā. Darbiniekam un darba devējam vienojoties, apmaksāto atpūtu var pievienot ikgadējam apmaksātajam atvaļinājumam, atkāpjoties no šajā daļā noteiktās vispārīgās kārtības.

(11) Ja darbinieks un darba devējs ir vienojušies, ka par virsstundu darbu darbiniekam piešķir apmaksātu atpūtu, bet darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas līdz apmaksātas atpūtas izlietošanas dienai, darba devējam ir pienākums izmaksāt attiecīgo piemaksu par virsstundu darbu.

145.pants. Pārtraukumi darbā

(2) Pārtraukumu piešķir ne vēlāk kā pēc četrām stundām no darba sākuma.

Pārtraukuma ilgumu nosaka darba devējs pēc konsultēšanās ar darbinieku pārstāvjiem, taču tas nedrīkst būt īsāks par 30 minūtēm.

Ievērojot darba drošības un veselības aizsardzības principus, darba koplīgumā var noteikt citu pārtraukuma piešķiršanas kārtību.

Pārtraukumu neieskaita darba laikā, ja darba līgumā vai darba koplīgumā nav noteikts citādi.

Ja iespējams, pusaudzīm pārtraukumu piešķir, kad ~~nostrādāta~~ ~~puse~~ ~~no~~ ~~viņam~~ ~~no~~ ~~līgumā~~ ~~dienas~~ ~~darba~~ ~~laika.~~

Ja pārtraukuma laikā darbiniekam ir noteikts aizliegums atstāt savu darba vietu un darbinieks šo laikposmu nevar izmantot pēc sava ieskata, šāds pārtraukums ieskaitāms darba laikā.

151.pants. Papildatvaļinājums

(4) Ikgadējo apmaksāto papildatvaļinājumu par kārtējo gadu piešķir un to izmanto līdz nākamā gada ikgadējam apmaksātajam atvaļinājumam.

(5) Ikgadējā apmaksātā papildatvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumu, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto papildatvaļinājumu nav izmantojis.

Ministru kabineta noteikumi Nr. 264
Rīgā 2017. gada 23. maijā (prot. Nr. 27 11. §)
Noteikumi par Profesiju klasifikatoru, profesijai
atbilstošiem pamatuzdevumiem un kvalifikācijas
pamatprasībām

Ministru kabineta rīkojums Nr. 211
Rīgā 2017. gada 25. aprīlī (prot. Nr. 21 17. §)
Par darbadienas pārceļšanu 2018. gadā

Ministru kabineta noteikumi Nr.167
Rīgā 2015.gada 7.aprīlī (prot. Nr.18 24.§)
Noteikumi par darbinieku apliecībām

Ministru kabineta noteikumi Nr. 656
Rīgā 2015. gada 24. novembrī (prot. Nr. 62 16. §)
Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru
normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas
tarifa likmes aprēķināšanu

1. Noteikumi nosaka minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanas kārtību.

2. Minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir *430 euro*.

Paldies par uzmanību!

Sertificēta nodokļu konsultante, Jadviga Neilande

SIA „T & D Advance” v.pr.

Latvijas nodokļu konsultantu asociācijas biedrs

Žurnālu „Praktiskais Latvietis”, “I Finances” rakstu autore

Grāmatas “Komersanta ABC” autore

Konsultācijas:

t. 29152561

info@manadeklaracija.lv